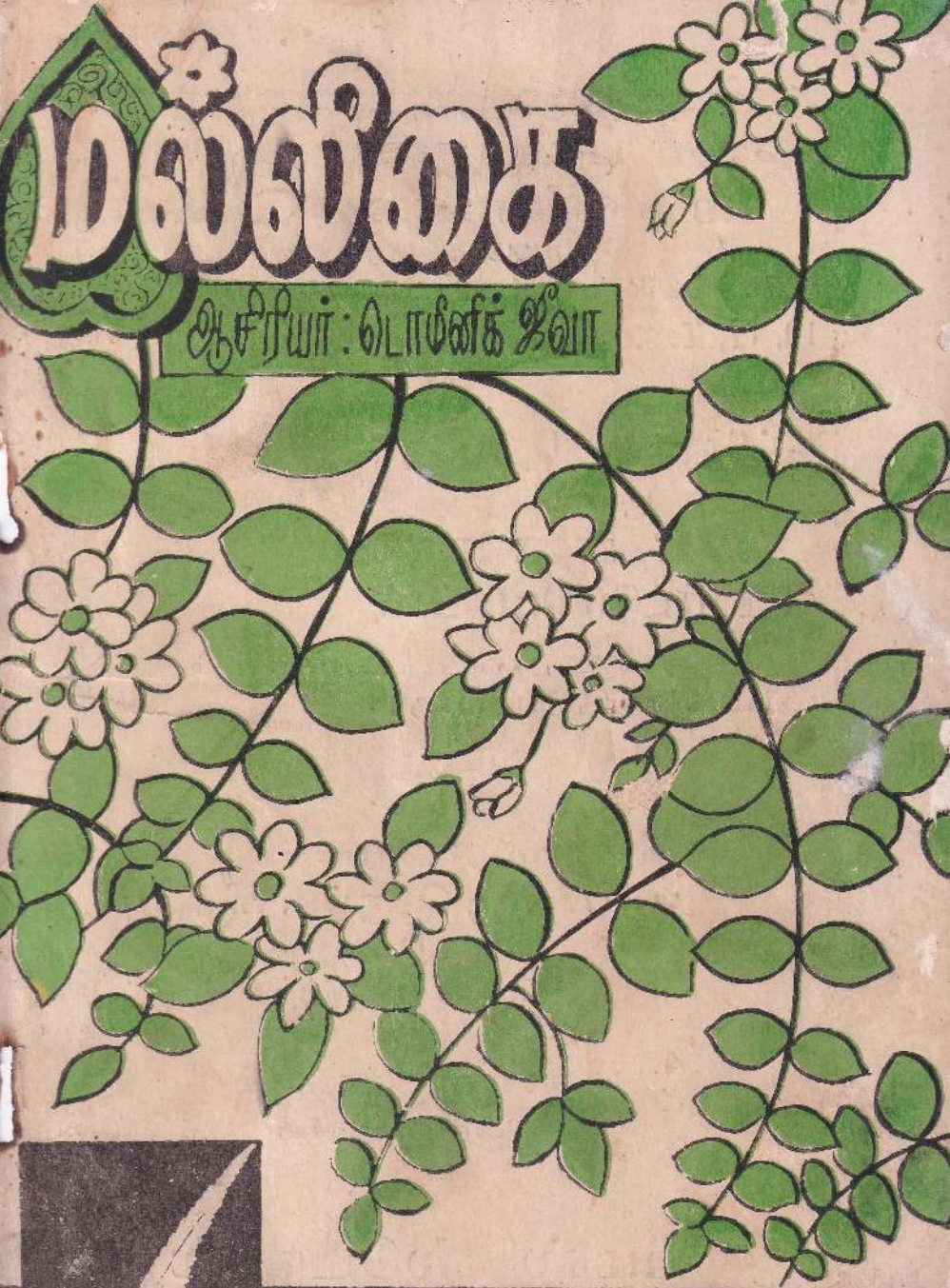

மலஸீகை

ஆசிரியர் : லாஸ்க்க ஜவா

கலை, இலக்கிய மாத இதழ்

The Famous Stores

DEALERS IN:

FOOTWEARS, HATS, SUITCASES FANCY GOODS & TOYS ETC

10, 17, Kasturiar Road,

JAFFNA.

தட்கேஸ்கள், தோப்பிகள்

மற்றும்

அலங்கார சாதனங்கள்

வினாயட்டுப் பொருட்கள்

ஆகியவற்றின் நீண்டகால விற்பனையாளர்களும்
நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களும்

உயர்ந்த ரகமான

சப்பாத்து, செருப்பு, மிதியடி

மற்றும்

பெண்களுக்கேற்ற

சிறந்த

காலணிகளுக்கும்

பெயர் பெற்றவர்கள்

பேமஸ் ஸ்டோர்ஸ்

10, 17, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

வாழ்த்துதல் செய்வோம்!

ஒன்றாகச் சேர்வது ஆரம்பம்
ஒன்றாக வாழ்வது முன்னேற்றம்
ஒன்றாக வேலைசெய்வதே வெற்றி!

ஆங்கிலமே இந்நாட்டின்
அரசமொழி; தொழில்களெலாம் அவர்களுக்கே
தேங்கி நிற்கும் வறுமை மிடி
தெய்வத்தின் செயல் இதென்ற பேச்சு எங்கும்
ஓங்கிநிற்க உழைப்பவற்றை
ஒருசிலர்க்கே நிவேதித்துப் பிரீதி செய்யப்
பாங்கிருக்கும் சேரியெலாம்
பசியிருந்து உயிர்போதல் பார்க்கக்கூடும்.

அண்ணனுக்கும் தம்பிக்கும்
அடிதடிப்போர், அண்டவந்த அயலார் கூட்டம்
மண்முழுதும் ஆளுகின்ற
மமதையினால் வெறியாடி இறைமைபெற்றும்
பெண் இனத்தைக் கற்பழித்தும்
பெருந்துயரம் தரும் அதனைப் பேறு என்று
சொல்வதற்கும் ஒரு கூட்டம்
சொரணையற்றுச் சோறடைத்த பிண்டம்காவும்

செந்தமிழோ இறந்த மொழிச்
சேக்கையிலே ஒன்றாகும், அன்றேல் இங்கோர்
சந்தினிலே சில பொல்லாச்
சதிகாரர் பரிபாசையாகி நிற்கும்
இந்தநிலை வந்தெய்தி
இற்றொழிந்து போகாமல் அருள்துழும்ப
வந்தனனிங் கோர் புலவன்
வளர் தமிழன் பாரதியை வாழ்த்தல்செய்வோம்

'தில்லைச்சிவன்'

உங்கள் கருத்து

தமிழ் நாட்டிலிருந்து வருபவைதான் பத்திரிகைகள்; இங்கிருந்து வருபவை சஞ்சிகைகளோ பத்திரிகைகளோ அல்ல என்ற தப்பான எண்ணம் நமதுநாட்டு மக்களிடம் நிறைய இருக்கின்றது. சலியாத உழைப்பால் இந்த எண்ணத்தை நாம்தான் போக்கப் போராட வேண்டும். மல்லிகைக்கு எனது அன்பான வாழ்த்துக்கள்.

- இர. சந்திரசேகரன்

பத்திரிகை அமைப்பு அற்புதம். ஆனால், சிறிது ஜனரஞ்சகமான பகுதிகள் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

- கு. ராதாமணன்

தமிழ் இலக்கியப் பூங்காவில் மலர்ந்துள்ள மல்லிகை, தமிழகமெங்கும் புகழ்பரப்பி வாழ, வளர வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

- இ. இராசரத்தினம்

மல்லிகை மணம் பரப்ப இராமருக்கு உதவிய அணிலைப்போல், எனது உதவி என்றென்றும் உண்டு. உங்கள் மனம்போல் மலர்ந்த மல்லிகை வாடா மல்லிகையா விளங்கும் என நம்புகிறேன்.

‘செந்தாரகை’

ஈழத்தின் சிறந்த எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், விமர்சகர்களின் கருத்துக்களைத் தாங்கி, கோஷ்டி மனப்பான்மையற்று மல்லிகை மலர்வாள் என எண்ணுகிறேன். மல்லிகைக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

- சி. சற்குணம்

எப்படியாவது வாழ்ந்து இறந்துபோகும் மக்கள், இப்படித் தான் வாழவேண்டும் என்ற இலட்சிய வாழ்விற்கு மல்லிகை தயார்ப்படுத்த வேண்டுமென்பதே எனது பேரவா.

ஜீவா - நாவுக்கரசன்

மல்லிகை நான் எதிர்பார்த்தமாதிரி அப்படியொன்றும் பிர
மாதமாகவில்லை. திருந்துவதற்கு இடமுண்டு.

இ ஆர். திருச்செல்வம்

மல்லிகை வளர வளர, அதனிடம் என்னைப் போன்றவர்கள்
எதிர்பார்க்கும் நிறைவு கிடைக்குமென நம்புகிறேன்.

எம். திருநாவுக்கரசன்

எதிலும் குறை காண்பதே எனது பண்பு. அதன் நோக்கம்
நல்லவையே பெருக வேண்டுமென்பதே. ஆனால், மல்லிகையைப்
பொறுத்தவரை என்னால் எக்குறையையும் காண முடியவில்லை.

உ. இ. தமிழ்ச்செல்வன்

தமிழகத்தில் மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து
சிறுகதைக்கு உருவமும் உயிர்த்துடிப்பும் புதிய கருத்தோட்டமும்
கொடுத்ததுபோல, மல்லிகையும் புதுப் புதுக் கருத்தோட்டங்களையும்
உருவங்களையும் உத்திகளையும் உருவாக்கும் என நம்புகின்றேன்.

கி. சற்குணம்

உங்களது கன்னி முயற்சியே பாராட்டும்படியாக அமைந்துள்
ளது. அட்டைப்படம் அழகு சொட்டுகிறது. மனமார்ந்த பாராட்
டுகள்.

பொ. சின்னையா

மல்லிகையில் அதன் ஆசிரியருடைய படைப்புக்களையும் வேகத்
தையும் எதிர்பார்த்தேன்; ஏமாந்தேன். விதையிலிருந்து முளை
மெதுமெதுவாகவே அரும்புகட்டும் என்ற தத்துவம் பொய்யாகக்
கூடாது என்ற எண்ணமோ?

எம். எஸ். ஏ. ரஹீம்

மல்லிகையின் முதல் இதழைப் பற்றிய கருத்தை, அதன் இரண்
டாவது இதழைப் பார்த்த பின்னர் தெரிவிக்கின்றேன்.

இரா. சரசுவதி

பலதிலும் பத்து சுவையான பகுதி. பிறமொழி இலக்கிய கர்த்
தாக்கள் அறிமுகம் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும். 'பச்சைப்
பூக்கள்' இதயத்தைத் தொடுகின்றது 'உடையார் பரம்பரை'
யாழ்ப்பாணத்தைச் செம்மையாகப் பிரதிபலிக்கின்றது.

அ. நடேசன்

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் - கவி
யாதியினைய கலைகளில் - உள்ளம்
ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் - பிறர்
ஈனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

கொடி 1.

செப்டெம்பர் 15, 1966

மலர் 2

கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்பது ஒரு வழிப் பாதையல்ல!

ஈழக் காலமாகப் பலர் தமிழகத்திலிருந்து நமது தாயகமான இலங்கைத் திருநாட்டிற்கு அடிக்கடி வந்து வந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றனர். இப்படி அடிக்கடி வருபவர்களிலே முக்கியமாகக் கலை சம்பந்தப்பட்டவர்கள்—நடிகர்கள்—ஏன், ஒருசில அரசியல்வாதிகளும் இருக்கின்றனர். வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த பலர் நமது நாட்டிற்கு வருவது பற்றியோ, வந்து நமது ஈழமாதாவின் இயற்கை அழகையெல்லாம் பார்த்து ரஸிப்பது பற்றியோ நமக்கு எவ்வித ஆட்சேபணையோ அல்லது அபிப்பிராய பேதமோ கிடையவே கிடையாது. வரட்டும்; வந்து நன்றாக நமது நாட்டை எல்லாம் சுற்றிப் பார்க்கட்டும்; நமது விருந்தோம்பும் பண்பையும் தயவுசெய்து அவர்களெல்லாம் புரிந்துகொள்ளட்டும்.

ஆனால், வருபவர்களில் பலர்—நமது அதிதிகளாகத் தங்கி இருக்கும் பலர்—நமது விருந்தோம்பும் பண்பையே தவறாகக் கணக்குப் போட்டுள்ளனர். தமது மேதைத் தனத்தில் நாமெல்லாம் மயங்கிவிட்டோம் எனத் தப்பர்த்தம் செய்துகொண்டு, தமது திருவாயைத் திறந்து நமக்கு உபதேசம் செய்யக் கிளம்பி இருப்பதுதான் சிரிப்

புக்கிடமான செய்தி. உத்தியோகப் பற்றற்ற தூதுவர்கள் என்று தம்மைத் தாமே கூறிக்கொள்பவர்களுக்குக் கொஞ்சம் பொறுப்புணர்ச்சி வேண்டும். ஆனால் இவர்களது பேச்சுகளோ எரிச்சலை ஊட்டுகின்றன. நமது பாரம்பரியப் பண்பை எண்ணிப் பொறுமை காட்டுகின்றோம். இது எத்தனை நாட்களுக்கு நிலைக்குமோ நமக்கே தெரியாது.

நமது நாட்டிலிருந்தும் பல தலைவர்கள், அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், ஐரோப்பிய, அல்லது ஆசிய, பக்கத்து இந்திய நாட்டிற்குப் பலகாலமாகச் சென்று வருகின்றனர். இது சகலருக்கும் தெரியும். ஆனால் அவர்கள் அங்கு சென்று குரு—சிஷ்ய மனப்பான்மையில் அங்கு வாழும் மக்களுக்கு உபதேசம் புரிவது கிடையவே கிடையாது. இது நமது வெளிநாட்டுப் பண்பு. ஆனால், சமீபத்தில் இங்கு வருகை தந்த பலர் பலப்பல கோணங்களில் நமக்கு உபதேசமும் இலவசப் புத்திமதிகளும் சொல்லிப் போவதைச் செய்திப் பத்திரிகைகள் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அக்கூற்றில் ஓர் அம்சம்தான் கலாச்சார இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்ற கோஷம்!

கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனை என்பது குரு—சிஷ்ய மனோபாவமோ, உபதேச மந்திர உச்சாடனமோ அல்லது ஒரு வழிப் பாதையுமோ அல்ல!

அது ஒரு தேசத்து மக்களின் கலை, இலக்கிய, நாகரிக பண்பாடுகளை இன்னொரு நாட்டு மக்கள் பரஸ்பரம் புரிந்து அறிந்துகொள்வது. ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக்கின்றது? தமிழின் பெயராலும் தாய்நாடு என்ற மறைமுகப் போலிப் போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டும் நம்மீது நச்சு இலக்கியங்களும், நாசகாரக் கருத்துக்களுமே திணிக்கப்படுகின்றன. நமது நாடு வெறும் வர்த்தகச் சந்தையாகக் கணிக்கப்பட்டு, குப்பையும் கூளமும் இங்கு இறக்குமதியாக்கப்படுகின்றன.

பல இலக்கிய மேடைகளிலும், கலை விழாக்களிலும் புத்தக வெளியீட்டு உரைகளிலும் இக் கருத்தையே ஈழத்துச் சிந்தனையாளர்கள் சொல்லிச் சொல்லி வந்துள்ளனர்.

‘சதக்.... சதக்.... என்று குத்தினான். பருவப் பெண்பாவாடையில் இரத்தம்’ இப்படியான பத்திரிகைத் தலையங்கங்களின் வியாபாரப் பின்னணி நமக்குத் தெரியும்.

இது கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனையல்ல!

சிவாஜி—எம். ஜி. ஆர். கோஷ்டியினரின் கடும் மோதல். பல வாலிபர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் பிணையில் விடப்பட்டனர்.

நமது வருங்காலச் சந்ததியை சினிமாச் சோம்பேறிக் காதையர்களாக்குவதும் கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனையல்ல!

அல்லது, கழுகுக் குகை என்ற தமிழ்ச் சொல்லை ‘கலுகுகொகை’ என்று கன்னடத்துப் பைங்கிளி நாடோடி மன்னனில் பேசுவதைப் புரிந்து கொள்ளும் ‘தாய் நாட்’டுப் பெருமக்கள், நமது நாவலன் தமிழுக்கே பிழை திருத்தம் கூறி, ஒழுங்கை, விதானையார் போன்ற சில சொற்கள் தமக்குப் புரியவில்லை, எனவே அடிக் குறிப்பு இடுங்கள் என விளக்க உரை கேட்கின்றனர். ‘கலுகு கொகை’ அவர்களுக்குப் புரிகின்றது. வியாபார ரீதியான சினிமாத் திணிப்பினால் நமக்கும் விளங்குகின்றது. நமது நல்ல தமிழ்ச் சொற்களே, நாளாவட்டத்தில் கலப்படமாகி விடுகின்றன. இதைப் புரியாதவர்கள்—அல்லது புரிந்தும் புரியாததுபோல நடிப்பவர்கள்—வீம்புத்தனத்துடன் பத்திரிகைப் பேட்டி கொடுக்கின்றனர்.

இதுவும் கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனையல்ல; கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனையல்ல!

நமக்குத் தெரிந்த கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்பது இதுதான்: நமது நாட்டிலுள்ள மிகச் சிறந்த கலை இலக்கியக் கருத்துக்களை நாம் மற்றைய நாட்டவர்களுக்

குக் கொடுக்க வேண்டும்; அதேசமயம் ஏனைய நாட்டவர்களிடமிருந்து—அவர்கள் எஸ்கிமோ தேசத்தவர்களானாலும்—அவர்களுடைய மிகச் சிறந்த கலை இலக்கியங்களை நாம் இரு கரங்களையும் நீட்டிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்; பயன்படுத்த வேண்டும்.

இதற்குப் பேர்தான் கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்பது.

ஆனால், யதார்த்த ரீதியாக நாம் காணும் நிலை என்ன?

பெண்ணும் ஆணும் கட்டிப் புரளும் சினிமாக் காட்சிகள்; டம்பாங் குத்து ஆட்டம்; டப்பா சங்கீதம்! மறுபுறம் துப்பறியும் கதைகள்; புதுமுகம் சவுண்டி ராணியின் சமையல் 'செய்வது எப்படி என்ற பேட்டிக் கட்டுரை; அல்லது 'கோபாலன் வந்தான். கோட்டைக் கழற்றினான். கமலா காப்பியைக் கொண்டுவந்தான்' என்ற மிகச் சிறந்த சிறுகதை.

இவைதான் இன்றைய மார்க்கட் நிலவரம்.

ஒன்றை நாம் மனந்திறந்து கேட்கின்றோம். ஒரு மாபெரிய தேசத்தினுடைய கலை கலாச்சார பண்பாட்டுக் கருத்துக்கள் எல்லாம் இவைதானா?—இவைகளேதானா?

இவைகள் வெறும் கீழ்த்தரமான வியாபாரச் சுரண்டல்கள்!—நமது வாலிபச் சந்ததியினரின் சிந்தனை சக்திகளையெல்லாம் மழுங்க அடிக்கும் பித்தலாட்டக் கருத்துக்கள் இவற்றை மறைப்பதற்காகவே கலாச்சாரப் பரிவர்த்தனை என்ற கலைப் போர்வை! உபதேசப் பொன்மொழிப் பிரசங்கங்கள்! பேட்டிக் கட்டுரைகள்!

நமக்கு உபதேசம் புரிய எத்தனிப்பவர்களைப் பார்த்து நாமொன்று கேட்க விரும்புகிறோம். நமது தேசத்தில் வெளிவரும் தின, வார, மாத இதழ்கள் எத்தனை உங்களது தமிழகத்தில் விற்பனையாகின்றன? விற்பனையாக வேண்டாம் எத்தனையை நீங்களே படிக்கின்றீர்கள். எங்களது கலை இலக்கிய அறிஞர்கள் எத்தனை பேர்களை நீங்கள் கௌரவித்துள்ளீர்கள்? நடிப்பிலும், மற்றும் நாடக, சினிமா

தொழில் நுட்பக் கலைகளிலும் தேர்ச்சிபெற விரும்பிய வாலிபர்கள் எத்தனை பேர்களுக்கு நீங்கள் கைதந்து உதவியுள்ளீர்கள்?

ஒரே வரியில் சொல்லப்போனால் ஈழத்தை நிரந்தரச் சந்தைக் கடையாக வைத்திருப்பதே—ஒருசிலரைத் தவிர—உங்கள் சகலரினதும் நோக்கமாகும்.

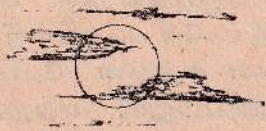
ஆண்டில் 60 இலட்ச ரூபாய் சினிமாவிலும் கிட்டத்தட்ட ஒருகோடி ரூபாய் புத்தக சஞ்சிகைகளாலும் சுரண்டப்படுகிறது நமது நாடு.

இதை நமது புதிய சந்ததி சிந்திக்க தொடங்கி விட்டது.

பலர் கருத்துக்களை மேடைகளிலும் சொல்லத் தொடங்கி விட்டனர். இதே போக்கில் நமது நாடு போய்க்கொண்டிருந்தால் வெகுவிரைவில் கலை இலக்கியப் பாலைவனமாகி விடுமோ என உள்ளூர் அச்சப்படத் தொடங்கிவிட்டனர், நமது ரஸிகப் பெருமக்களான வாலிபர்கள். இதற்குக் காரணம் உங்களது நாடகமுறைப் பேச்சு; செயல்; நடவடிக்கை.

நீங்கள் எங்களுக்குக் கற்றுத்தந்த பாடம்: கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்பது ஒருவழிப் பாதை; அது ஈழத் தவர்களுக்கல்ல, தமிழ் நாட்டவர்களுக்கே என்பது.

ஆனால் நாம் கூறுகிறோம்: கலை இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்பது ஒரு வழிப் பாதையல்ல; பரஸ்பரம் போய்வரசுடைய இருவழிப் பாதை.

பலதிலும் பத்து

மொழி பெயர்ப்பாளர்களின் சர்வதேசிய சம்மேளனத்தின் 5-வது காங்கிரஸ் ஹெல்ஸிங்கிலுள்ள லஹாயில் சென்ற ஆகஸ்ட் 14-ந் திகதி முடிவடைந்தது. இந்தக் காங்கிரஸ் தொடர்ந்து ஒரு வாரகாலம் நடைபெற்றது. பிரெஞ்சு எழுத்தாளர்கள் தேசிய கமிட்டியின் உபதலைவரான பி, எவ் ஸிலே இந்தச் சம்மேளனத்தின் புதிய தலைவராக முடிவில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்.

எதிர்காலத்தில் கார்கள் காரோட்டிகள் இல்லாமலேயே ஓடும் என்று லண்டன் பல்கலைக்கழக எந்திரப் பொறியியல் தலைவரான பேராசிரியர் மெரிடித்திரிங் கூறியுள்ளார்.

‘சாலையின் மேற்பரப்பில் அமைக்கப்பட்டுள்ள கம்பியில் கார் செல்லும். அதன் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்த இயந்திர மூளை முறையைப் பயன்படுத்த முடியும். அதைப் போன்ற காரைச் செய்யக்கூடிய அறிவு இப்போது நம்மிடம் இருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் நிறைய ஆராய்ச்சியே வேண்டும். சோதனை அடிப்படையில் அதைச் செய்ய இன்னமும் பத்து ஆண்டுகள் பிடிக்கலாம்’ என்று பேராசிரியர் கூறினார்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் வில்லியம் பிரின் எழுதிய ஒரு புத்தகத்திற்காக ஒரு நீதிபதியின் தீர்ப்பின் சுருக்கம்: ‘இப் புத்தகம் பகிரங்கமாக எரிக்கப்பட வேண்டும். ஆசிரியன் இனிமேல் வழக்கறிஞரின் தொழிலைச் செய்யக்கூடாது. இரு வேறு இடங்களில் ஆசிரியரின் இரு காதுகளும் துண்டிக்கப்பட வேண்டும். ஐயாயிரம் பவுண் அபராதமாகச் செலுத்தப்பட வேண்டும். இந் நூலாசிரியன் ஆயுள் பூராகவும் சிறைகளில் அடைக்கப்பட வேண்டும்.’

கோல்ட் ஸ்மித் என்ற கவி வறுமையில் வாழ்ந்து, கடனில் மூழ்கி, உயிர் துறந்தான் என்பது இலக்கிய உலகில் சரித்திரப் பிரசித்தமான செய்தி.

கோல்ட் ஸ்மித் 'இரண்டாயிரம் பவுணக் கடனாக நம்பிக்கை வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டானே' என்று பலரும் முறைப்பட்டார்கள். டாக்டர் ஜான்சனே பாஸ்வெலுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கோல்ட் ஸ்மித்தின் கடன் செய்தியை அறிவித்ததுடன், அந்த அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து, 'எந்தக் கவிஞராவது இதற்கு முன்னர் இவ்வளவு நம்பிக்கைக்கு உரியவராக இருந்ததுண்டா?' என்று கேள்வியும் கேட்டிருந்தார்.

ஸ்கொட்லாண்டிலுள்ள தேம் நதிக்கு மேலாக நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒன்றரைமைல் நீளமான பிரமாண்டமான பாலம் ஒன்றை எலிஸபெத் ராணி பாலம் யாரின் தாயார் சில நாட்களுக்கு முன்னர் திறந்து வைத்தார். முழு ஐரோப்பாக் கண்டத்திலுமே இப் பாலந்தான் மிகப்பெரிய பிரமாண்டமான நதிப் பாலம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

6,500,000 பவுண் செலவில் கட்டப்பட்ட இப் பாலத்தைக் கட்டிமுடிப்பதற்கு ஒன்றரை வருட காலம் பிடித்துள்ளது.

பள்ளிக்கூடங்களிலோ அல்லது வேறு எந்த வேலைகளிலோ கடுமையாக உழைப்பவர்களது பற்கள் பாதிக்கப்படுவதாக ஜப்பானிலுள்ள தேக ஆரோக்கிய ஆராய்ச்சிக் கூடத்தைச் சேர்ந்த டாக்டர் ககிரோ கடும

கடுமையாக உழைக்கும்பொழுது சோர்வு அதிக உழைப்பு ரிக்க அந்த அளவுக்கு உமிழ்நீரில் அமிலத் தன்மை அதிகரிக்கிறது என்றும் அதனால் பற்களின் எனாமல் அளிக்கப்பட்டு அவைகள் கெட்டுப்போகின்றன என்றும் கூறியுள்ளார்.

காலண்டர் ரீகா நகர வரலாற்றுப் பொருட்காட்சிச் சாலையில் ஒரு கைத்தடி இருக்கிறது. அதிலே எல்லா ஆண்டுகளுக்கும் பொருத்தமான கிழமைகளும், பட்சங்களும் குறியீடுகளாக வரையப்பட்டுள்ளன. இக் குறியீடுகளின் பொருளை ஆராய்ந்தவர்கள் இது 17-ம் நூற்றாண்டிலே கைத்தடியிலே செய்யப்பட்ட நிரந்தரமான காலண்டர் எனக் கருதுகின்றனர்.

இங்கிலாந்து தேசத்தில் வாரத்திற்கு ஒரு சினிமாக் கொட்டகை மூடப்படுவதாக சினிமாட்டோ கிராப் பிலிம்ஸ் கழகத்தின் வருடாந்த அறிக்கை கூறியுள்ளது.

இந்த ஆண்டு மார்ச் 31-ந் தேதியுடன் முடிவடைந்த காலத்தில் திரைப்பட தியேட்டர்களின் எண்ணிக்கை 2056லிருந்து 1975 ஆகக் குறைந்துவிட்டது, என்று அவ்வறிக்கை கூறுகிறது. மூடப்பட்டு வரும் பல தியேட்டர்கள் விளையாட்டுக்கூடங்களாக மாற்றப்பட்டு விட்டனவாம். பொதுமக்களுக்குப் படம் பார்ப்பதிலுள்ள மோசமும் ஆர்வமும் குறைந்து கொண்டு வருவதே இதற்குக் காரணம் என்று சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

மூடுவிழா

பரிசு

மேற்கு பெர்லின் நகரில் சமீபத்தில் நடைபெற்ற திரைப்பட விழாவில் சத்தியஜித்ரேயின் 'நாயக்' படத்திற்குப் பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கப்பட்டது. ரோமன் மோலன்ஸ்கி என்ற போலந்து டைரக்டர் தயாரித்த 'வழியில்லாத ஒழுங்கை' என்ற படத்திற்கு முதற் பரிசு கிடைத்தது. றீன் பியரி என்ற பிரெஞ்சு நடிகர் சிறந்த நடிகராகவும் போலா ஆல்பிரட் என்ற அமெரிக்க நடிகை சிறந்த நடிகையாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

லெனின் கிராட் விஞ்ஞானிகளான ஒல்காலடியில் ஹென்ஸ்கயாவிற்கும் நினா உரல்ட்ஸேவாவிற்கும் சோவியத் விஞ்ஞானப் பேரவை செபிஷேவ் பரிசுகளை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது. மாபெரும் ரஷ்ய கணித மேதையான ப்லனுடி செபிஷேவின் ஞாபகார்த்தத்தின் சின்னமான இப் பரிசு கணிதத்துறையில் மாபெரும் சாதனைகள் நிலைநாட்டுவோருக்காக மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

பெண்ணை

இப் பரிசை இம்முறை பெற்றுக்கொண்ட இரு விஞ்ஞானிகளும் பெண்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பால்ஸாக்

தீபீபன்

பால்ஸாக் என்ற பெயரை இலக்கிய நண்பர்கள் இலேசாக மறந்துவிட மாட்டார்கள். பிரெஞ்சு நாட்டின் மிகச் சிறந்த எழுத்து மன்னர்களில் பால்ஸாக்கும் ஒருவர். உலகம் இன்றளவும் ரூபகத்தில் வைத்திருக்கும் ஒரு சிறுஷ்டிகர்த்தா மாத்திரமல்ல, எதிர்காலச் சந்ததியும் நிச்சயம் பால்ஸாக்கின் நாமத்தை மறந்துவிட மாட்டாது என்பது திண்ணம். அவரது அற்புதப் படைப்புகள் இன்றும் கூட உலகின் பல பாகங்களிலும் விரும்பிப் படிக்கப்படுகின்றன. உலகத்தின் முக்கியமான பல பாஷைகளில் அவரது நாவல்களும் சிறுகதைகளும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு கோடிக்கணக்கான மக்கள் அவற்றை ரசிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

1799ம் ஆண்டு மே மாதம் 16-ந் திகதி பிரான்சிலுள்ள டுவர்ஸ் நகரத்தில் ஒரு நடுத்தர குடும்பத்தில் மூத்த மகனாக பிறந்தவர்தான் பால்ஸாக். அவரது தந்தையார் ஒரு வக்கீல். பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கு முன்புவரை அவர் தனது தொழிலை

நடத்தி வந்தார். பால்ஸாக் பிறக்கும் சமயத்தில் அவர் குடியரசு அரசாங்கத்தில் உணவு இலாகாவில் ஒரு பொறுப்பான பதவி வகித்து வந்தார். பால்ஸாக்கிற்கு இடு சகோதரிகளும் ஒரு சகோதரனும் இருந்தனர்.

பால்ஸாக் தனது ஏழாவது வயதில் வெண்டோம் நகரிலுள்ள பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கே ஏழு வருட காலம் தங்கி, பள்ளிப் படிப்பை முடித்துக்கொண்டார். அவரது பள்ளிக்கூட வாழ்க்கை அப்படி யொன்றும் குறிப்பிடத்தக்கதாக அமையவில்லை. மிகவும் சாதாரணமாகவே பள்ளி நாட்கள் கழிந்துவிட்டன.

1814-ம் வருடக் கடைசியில் இவரது குடும்பம் டுவர்ஸ் நகரை விட்டுப் பாரிஸ் மாநகரில் குடியேறியது. இரண்டு வருடகாலம் தனியார் பள்ளிகளிலும் மற்றும் சில ஆசிரியர்களிடமும் படித்து, பால்ஸாக் தனது படிப்பு வாழ்க்கையை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார். தகப்பனருக்கு மகன் தன்னைபோல ஒரு சட்ட நியுண்கை வரவேண்டு

மென்ற ஆசை. ஆகவே பால் ஸாக்கை சட்ட சம்பந்தமான துறைகளிலும் படிப்பிலும் ஈடுபடுத்தினார். சட்ட சம்பந்தமாக நடைபெறும் சர்ச்சைகளில் எல்லாம் கலந்துகொண்டு அவற்றைக் கூர்ந்து கவனித்தும் வந்தார் பால்ஸாக். சட்ட நுணுக்க ஆலோசனை கூறும் ஸ்தாபனம் ஒன்றில் சேர்ந்து சிறிது காலம் வேலைபார்த்து வந்தார் அவர். வேலையும் மூன்று ஆண்டுகளாகப் போய்க்கொண்டிருந்தது. அவரது வாழ்க்கையும் இப்படியே போனது.

இச் சமயத்தில் பால்ஸாக்கின் தகப்பனருடைய நெருங்கிய நண்பரான சட்ட ஆலோசகர் ஒருவர் தனது ஸ்தாபனத்தில் அவரைச் சேர்த்துக்கொண்டு தொழிலில் நல்ல பதிர்தொழிலை வழிசெய்வதாக முன்வந்தார். பால்ஸாக்கின் இளம் உள்ளம் இலக்கியப் பணிக்காக ஏங்கியது. தந்தையிடம் இதுபற்றி வாதாடினார். இலக்கியத்தைத் தவிர வேறு எந்த விஷயங்களிலும் தனது நாட்டம் செல்லவில்லை என்பதைப் பல விதங்களிலும் எடுத்துக் கூறினார். அவரது எதிர்ப்பு பூரணமாக வெற்றி பெறவில்லாமலும், ஓரளவு ஆதரவை அவருக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தது. போதிய வசதி இல்லை. போதிய வருமானமும் கிடையாது. ஏதோ கிடைத்ததைக் கொண்டு அவர் தனது இலக்கியப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு வந்தார்.

மீண்டும் அவரது குடும்பம் பாரிஸ் நகரை விட்டு வேறிடம் சென்றது. ஆனால் பால்ஸாக் பாரிஸ் நகரிலேயே தங்கிவிட்டார் ஒரு வீட்டில் மாடியில் கூரை இடப்பட்டிருந்த இடத்தை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு அங்கேயே தங்குமிடம் அமைத்துக் கொண்டார். அவருக்கு உதவியாக வயது முதிர்ந்த ஓர் அம்மையாரும் தங்கினார். சமார் பத்து வருட காலம் பால்ஸாக்கின் வாழ்க்கை இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தது.

இந்தக் காலத்தில் இவரது வாழ்க்கை பற்றியோ அல்லது இவரது செயல்கள் பற்றியோ ஒருவித தகவலும் பூரணமாகக் கிடைக்கவில்லை. அவருக்குத் தனது சகோதரியாரிடம் மிகுந்த அன்பும் நம்பிக்கையுமுண்டு பாரிஸ் நகரத்தில் தனிமையில் வாழ்க்கை நடத்திய காலத்தில் அவருக்கு அநேக கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார். ஆரம்பத்தில் முதல் மூன்று வருடங்களில் அவர் எழுதிய கடிதங்கள் மிகவும் பிரசித்தமானது. அவற்றில் இலக்கிய மனம் கமழ்ந்து கொண்டிருந்தது. பால்ஸாக்கின் மறைவுக்குப் பிறகு அந்த அன்புச் சகோதரி லாரிதான் அவரைப் பற்றிய சரிதை எழுதத் தகுந்த ஆதாரங்களையும் தகவல்களையும் கொடுத்து உதவியவள். இந்தப் பத்து வருட காலத்தில் பால்ஸாக் அநேக நாவல்களை எழுதி எழுதி முடித்தார்.

ஆனால், அவற்றில் பத்து நாவல்கள் மாத்திரமே புத்தகங்களாக பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் பிற்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட புத்தக வரிசைகளிலும் ஏனோ இந்த நாவல்கள் சேர்க்கப்படாது விடப்பட்டுள்ளன. இது உலக இலக்கிய இரசிகர்களின் துரதிருஷ்டம் என்றே கூறவேண்டும்.

இலக்கிய சேவை அலுவல்களைத் தவிர, வேறு அக்கரை காட்டவில்லை. அவர் எழுதியவற்றில் பலவற்றிக்கு அறுபது முதல் நூறு பிராங்குகள் வரை பணம் கிடைத்ததாக அவரே சொல்லுகின்றார். ஆயினும் அப்பணம் அவருக்குப் போதவில்லை. அவரிடம் மற்றொரு பழக்கமும் விடாப்படியாகப் பற்றியிருந்தது. தனது வாழ்நாள் பூராகவும் அவரால் அந்தப் பழக்கத்திலிருந்து விடுபடமுடியவில்லை. பணத்தைச் சேமித்துப் பத்திரப்படுத்தவேண்டும் என்ற மனோபாவமே அது. பணத்தைச் சேர்க்கவேண்டும் என்ற அவா அவரை விடவில்லை புத்தகங்களை வெளியிடும், அச்சடித்தும் பணம் சேர்க்க முற்பட்டார் கடைசியில் அச்சு எழுத்துக்கள் வார்ப்பதிலும் ஈடுபட்டார்.

1829-ம் ஆண்டில் அவர் எழுதிய 'சொளவன்ஸ்' என்ற நாவல்தான் பால்ஸாக்கிற்கு பெரும் புகழைத் தேடித்தந்தது.

அவர் பொதுவாழ்வில் அதிகம் கலந்துகொண்டதாகச் சொல்ல முடியாது. அவரது எண்ணற்ற கதைகளையும், நாவல்களையும் அவற்றை அவர் சிருஷ்டித்து முடிக்க அவர் எடுத்துக்கொண்ட அயராது முயற்சிகளையும் பார்க்கும்பொழுது நிச்சயமாக அவரால் பொது நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள அவருக்கு அவகாசம் இல்லை என்றே கூறிவிடலாம்.

மாலையில் ஐந்து அல்லது ஆறு மணிக்கே இராப்போசனம் அருந்தி விடுவார். அடுத்தபடியாக உடனடியாகவே தூங்கப் போய்விடுவார். பதினொரு, பன்னிரண்டு மணிவரையிம்மதியாகத் தூங்குவார். சில சமயங்களில் ஒரு மணிவரை கிம்மதியாகத் தூங்குவதுண்டு. பிறகு எழுந்து, உட்கார்ந்து கொண்டு எழுத ஆரம்பித்தாரானால் பொழுது விடிந்துபோவதுடன் மாத்திரமல்ல தொடர்ந்து அடுத்தநாள் மாலையரை எழுதித் தள்ளிக் கொண்டே இருப்பார். அப்படியான எழுத்து வேகத்துடன் எழுதிக் குவிப்பார்.

1850-ம் வருஷம் மார்ச்மாதம் பதினான்காம் திகதி உக்ரேனிலுள்ள வாஸ்ட்காவீனியா என்னுமிடத்தில் அவருக்கும் ரஷ்யப் பிரபுக் குடும்பம் ஒன்றில் பிறந்த வறணன்ஸ்கா எனப்படும் சீமாட்டி ஜேஷன்ஸ்காவுக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது. அப்போது பால்ஸாக்கின் வயது ஐம்பத்தொன்று. அவருக்கு

காக அவர் பதினான்கு வருடகாலம் காத்திருந்தார். மே மாதக் கடைசியில் பாரிஸ் திரும்பிய பால்ஸாக் அதிக காலம் றிவித்திருக்கவில்லை அதே வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் பதினெட்டாம் தேதி பாரிஸிலுள்ள தம் வீட்டிலேயே வைத்து பால்ஸாக் இறந்துவிட்டார். பிரெஞ்சு நாடு தந்த மிகச் சிறந்த படைப் பாளிகளில் ஒருவரான பால்ஸாக் மறைந்து தூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் இன்றைய ரவிக உலகம் அவர் சிருஷ்டிகளில் மயித்து அவரது நாமத்தைப் புனித நாமங்களில் ஒன்றாக ஸ்தோத்திரித்துக் கொண்டு வருகின்றது.

மஸ்ஸிகை

சந்தா விபரம்

தனிப் பிரதி: 30 சதம்

வருடம்: ரூபா 4-00

கலையுக்கக் கலாநிதி

ஈழத்தின் பிரபல விமர்சகரும், இரு மகா கவிகள் என்ற நூலின் ஆசிரியருமான திரு கே. கைலாசபதி, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் எம். ஏ. பட்டம் பெற்ற பின்னர் பிரிட்டனுக்குச் சென்று அங்குள்ள பர்மிங்ஹாம் பல்கலைக் கழகத்தில் நான்காண்டுகளாக ஆராய்ச்சி செய்து பி. எச். டி. பட்டத்துடன் சமீபத்தில் இலங்கை திரும்பியுள்ளார்.

இவர் தினகரன் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய காலத்தில் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்கு ஆற்றிய தொண்டு குறிப்பிடத் கூடிய ஒன்றாகும். அக்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஆக்கபூர்வமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வலதுகரமாக விளங்கி வந்தவர்களில் இவர் முதன்மையானவராகத் திகழ்ந்தார்.

கலாநிதி பட்டத்துடன் மீண்டும் இலங்கை திரும்பி இருக்கும் இலக்கிய நண்பர்கைலாசபதியை பராட்டுவதில் ஈழத்துத் தமிழ் மக்கள் பெருமைகொள்வதில் நியாயமுண்டு அன்றைது பெருமையுடன் சேர்ந்து நாமும் பெருமையும் பூரிப்பும் கொள்வதுடன், அன்றைது அறிவும் ஆராய்ச்சித் திறனும் தொடர்ந்தும் ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்குக் கிடைக்கும் என மனப்பூர்வமாக நம்புகின்றோம். டாக்டர் கே. கைலாசபதி அவர்களுக்குக் கிடைத்துள்ள பட்டம் ஈழத்து எழுத்தாளர்களுக்குக் கிடைத்துள்ள பெருமதிப்பாகும்,

ஆபாச இலக்கியம்

ஏ. ஜே.

ஆபாசம்: ஆபிராயம், ஒழுங்கு கெடுதல், பயங்கர ரூபம், பிரதிபிம்பம், பொய்த் தோற்றம், மிகுவிருப்பு, அசுத்தம், போலி, மாயை—மதுரைத் தமிழ்ப் பேரகராதி.

மேலே தரப்பட்ட வரையறையின்படி, யதார்த்த இலக்கியம் மட்டுமல்ல இலக்கிய நோக்கைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள இலக்கியமும் 'ஆபாசம்'தான். ஏனெனில் இலக்கியம் உருவாக்கும் உலகம் ஒரு பொய்த் தோற்றம் எனலாம்.

ஆனாலும் இன்று ஆபாச இலக்கியம் என்னும் சொற்றொடர் கீழ்த்தரமான பாலுணர்ச்சிகளையும் இச்சைகளையும் தூண்டுமுகமாக எழுதப்படும் இலக்கியத்தைக் குறிக்கும். இதனை ஆங்கிலத்தில் Pornography அல்லது Obscene Literature என வழங்குவர். இத்தகைய இலக்கியம் வாசகர்களின் உள்ளத்தைக் களங்கப்படுத்தும். ஆதலால் அதைத் தடைசெய்வதுடன் இவ்வகை இலக்கியங்களை எழுதி வெளியிடுபவர்களுக்கு தண்டனை விதிக்கப்படல் வேண்டுமென்றும் ஒருசாரார் வாதாடுகின்றனர்.

பாலுணர்ச்சிகள் போன்றவை இயற்கையானவை. அவற்றை வர்ணிப்பதற்கு கலைஞனுக்கு பூரண சுதந்திரமிருத்தல் வேண்டும் என இன்னொரு சாரார் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். எமது பண்டைய இலக்கியங்களிலே இவ்வித 'திட்டு' மனப் பான்மை காணப்படவில்லை யென்றும் கிறிஸ்தவ பாபிரிமாரின் வருகையிலே இவ்வித இயற்கைக்கு முரணான அடக்கியொடுக்கும் மனப் பான்மை பரவிற்றென்றும் இவ்வகையான அடக்கு முறையை மத்திய வர்க்கத்தினர்தான் பெரும்பாலும் கடைப் பிடிக்கின்றனர் என்றும் இவர்கள் விளக்குகின்றனர்.

இது எவ்வாறுயினும் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலேகூட ஆபாசஇலக்கியம் என்ன என்பதற்கு திட்ட நுட்பமாய் சட்ட வரையறை கொடுக்க முடியாத திண்டாடுகின்றனர்.

ஒரு வாசகனின் உள்ளத்தை மாசுபடுத்தக்கூடிய ஒரு நூல் இன்னொரு வாசகனை அதே விதமாய் பாதிக்கக்கூடும் என்பதனை யாராவது துணிந்து கூறமாட்டார்கள். ஆதலால் இவ்விதத்தில் பொது அளவை என்பதனை நிலைநாட்டுவது

முடியாத காரியம். இக்கருத்தினை தமிழ்ப் பழமொழி மிக அழகாக உணர்த்துகின்றது. "ஒருவனுக்கு விருத்தாக இருப்பது இன்னொருவனுக்கு நஞ்சாக இருக்கலாம்" ஆதலால் ஒருவனுக்கோ அல்லது ஒரு சிலருக்கோ நஞ்சாக இருப்பதை எல்லோருக்கும் நஞ்சு என்று எப்படிக் கொள்ளமுடியும்? மேலும் பன்னிரண்டு வயது நிரம்பிய வாசகர்களுக்கு, ஏற்ற தால்களைத் தான் இயற்ற வேண்டும் என்று விதிப்பது பேதமையன்றோ?

D. H. லோறன்ஸ் யேம்ஸ் ஜோய்ஸ் போன்றோரின் தால்களுக்கும் கீழ்த்தரமான உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் வகையில் எழுதப்படும் தால்களுக்குமிடையில் வேற்றுமை உண்டென்பதை கற்றோர் அறிவர். ஆனாலும் இவ் வேற்றுமைக்கு சட்ட வரையறை கொடுப்பது எளிதன்று. இதனான்கூன் இங்கிலாந்திலும் அமெரிக்காவிலும் பொக்காசியோ டிகமறன் லோறன் சினதம் ஜோய்சினதம் சில நாவல்களும் ஆபாச இலக்கியம் என்று தடை செய்யப்பட்டன.

சட்ட வரையறையைப் பார்க்கிலும் பண்பாட்டு அளவுகோல் சிறப்பு வாய்ந்தது. டிகமறனும் லோறன்சினதம் ஜோய்சினதம் தால்கள் ஆபாச இலக்கியங்கள் அல்ல எனக் கருதும் ஆங்கிலேயனுக்கு இந்து ஆலயங்களை அலங்கரிக்கும் சிற்பங்கள் வீரசமாகத் தோன்றலாம். அதே போன்று இந்துக் கலாச்சாரத்திலே, கிருஷ்ண லீலகளிலே ஊறித் திகைத்த இந்து வீற்கு டிகமறனும் இன்று மேற்கு காட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்படும்

'யதார்த்த' இலக்கியங்களும் மிகக் கேவலமானதாய் படலாம். ஆதலால் ஆபாசம் சுத்த போசனம் என்ற வேறுபாடு பண்பாட்டிலும் தங்கியிருக்கின்றது என்பது புலனாகும்.

ஜோர்ஜ் ஸ்டைனர் என்னும் அமெரிக்க விமர்சகர் அண்மையில் 'என்கவுண்டர்' என்னும் சஞ்சிகையில் ஆபாசத்தைப் பற்றி எழுதிய கட்டுரை ஒரு சர்ச்சையைக் கிளப்பிற்று. பாலுணர்ச்சிகளை உள்ளபடி சித்திரிக்கும் தால்கள் இன்றுபெருகிட்டென வென்றும் அவைஒரே விடயத்தைத் திருப்பித் திருப்பிக் கூறுவதனால் சலிப்பைக் கொடுக்கின்றன வென்றும் அவர் அக்கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். கலவி துட்பங்கள் எல்லோருக்கும் தெரிந்தனவாசிரூப்பதனால் இவற்றைப் பற்றி புதிதாக எந்த எழுத்தாளனாவது புதிதாக ஒன்றும் கூறமுடியாதென்றும் அவர் கூறினார். மேலும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கு மிடையே அந்தரங்கத்திலே நடைபெறும் காதல் லீலைகளை அம்பலப்படுத்துவது மன்பதையை அவமானப்படுத்துவதற்கு ஒப்பாகும் என்றும் கண்டித்தார். சுவர்களைத் தகர்த்தெறிந்து இரவில் நடப்பவற்றைப் பற்றி விபரமாக எழுதுவது மனிதகுலத்திற்கே இழுக்கு என அவர் கருதுகிறார். இனிமேலாவது எழுத்தாளர்கள் இவ்வாறு செய்யாதிருப்பார்களாக என்று அவர் அறிவுறுத்துகின்றார்.

மேற்கத்திய எழுத்தாளர்களின் அடியையொட்டி எழுதும் எமது எழுத்தாளர்கள் இவரின் அறிவுரைக்குச் செவிசாய்ப்பார்களா?

நாங்கள் அறிவோம்

எங்களுக்கிது நன்றாகத் தெரியும்!
அங்கே நடப்பது அனைத்தும் தெரியும்!
நீங்கள் நடத்தும் உரிமைப் போரை
நாங்கள் அறிவோம்; நானிலம் அறியும்
உங்கள் உரிமைப் போரின் ஓசை
எங்கும் எதிரொளிக்கின்றது. உலகம்
உங்களின் பின்னால், இருக்கிற தென்பதை
நாங்கள் அறிவோம்; நானிலம் அறியும்
ஒவ்வொரு நாளும் நொடியும் நாங்கள்
இவ்வளவையும் அறிவோம். குருதி
இவ்வள வென்ன முடியா வண்ணம்
எவ்விடமும் படிந்துறைவதும் அறிவோம்
எனினும் உங்கள் தளரா முயற்சி
தனிலே நர்ங்கள் பூரிக்கின்றோம்.
புனிதம் நிறைந்த உங்கள் கரங்கள்
இனிவரும் உலக இன்னலை நீக்கும்
வியட்காங் வீரரின் வெற்றியைக் கேட்டு
வியட் நாமியரை விடநாம் மிகவும்
புயமுயர்த்துகின்றோம்; புதிய உலகில்
பயமின்று வாழத் துடித்தெழுவோர்க்கும்
பாதை வகுத்துப் பகைமை தொலைத்து
நீதி பிழைக்கச் செய்வது கண்டோம்!
நிதமும் வயலில் உழைக்கும் நீங்கள்
இதயத் தமைதிக்கு ஏங்கியபோது
அமெரிக்கப் படைகள் அதனை அழித்துச்
சமருக் கழைத்தது! சரித்திரம் வளர்ந்தது!
அமைதியைத் தேடிய மனிதர்கள் இன்று
அமார்க்களம் புகுந்து சமர் தொடுக்கின்றீர்!

—நானிலம் அறியும்!

சமருக் கழைத்ததும் அமெரிக்காதான்!
உமக்குத் தோற்றுச் சரிவதும் அதுதான்!
எமக்கிது தெரியும். சமரில் சாகும்
அமெரிக்கப் போர்வீரர் தம்மின்
தாய்மாரெல்லாம் அழுவதும் புரியும்!
சேய்களுக்காக அழுதது போதும்;
தாய்க் குலமே நின் தனயர்களாலே
மாய்க்கப்பட்ட வியட்நாம் மக்களுக்காக
அழுவதற்கென்றே துளிநீர் வைப்பாய்!
இழவுப் புரிக்கே ஏகிய வீரரை
இழுத்து வந்தெம் முன்றிறுத்துக வென்றே
அழுதிடும் தாய்க்குலம் ஆர்ப்பரித் தெழுக!
தீன்பின் பூவைத் தெரியும்; தெரியும்!
ஊன் வெறி கொண்ட அமெரிக்கர்கள்
உயிரும் உடைமையும் இழப்பதும் தெரியும்!
பயிர்களை அழிக்கும் பாதகர் கூட்டம்!
உயிர்களைக் கொல்லும் உலுத்தர் மரபு!
நச்சுப் புகையில் மக்கள் கூட்டம்
முச்சுத் திணறி பேச்சும் குழறி
சுவமாய்ச் சரியச் செய்பவர் எவரோ
அவருடன் பிறந்தேன்; அவமானந்தான்!
இவரொடு மென்னை மனிதன் என்றிடவா?
இவர் பிறந்ததுவும் நாடென்றிடவா?
நாங்கள் அறிவோம்; நாங்கள் அறிவோம்
நானிலம் அறியும்; நலிவுகள் அகலும்!

[வியட்நாம் இதழ் ஒன்றிற்கு சிட்னி ப்ரூஸ் என்ற அமெரிக்க
வாசகர் எழுதிய பாடலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு]

மாலையிருள் துழுமுனம் போய்மகிழ்வோம் அன்பே!
 மாசகலக் குளித்தினிய உடையணிதல் வேண்டும்!
 பாலத்தின் மேலேறிப் பசும்புல்வழி செல்வோம்!
 பனிக்குளிரில் இனிக்குமெழில் கிணற்றுநலம் பெறுவோம்!
 காலடிகள் வேகமுடன் கண்வழியே போகும்!
 கைவாளி சவர்க்காரம் ஊற்றையுடை கொண்டு
 ஏலும்வரை அவையடித்தெம் அழுக்குகளைப் போக்கி
 இருள்வருமுன் வீடுசென்றே இதம்காண வேண்டும்!

பார்வையெலாம் நேர்வழியில் பதித்துநட முன்னால்
 பாதையெதும் தவறிவிடின் வாதைமிகும் பின்னால்!
 சீர்பெறநாம் நீராடிச் சென்றுவிடி னென்றும்
 சீதமலைக் காற்றினிய செய்திதந்து வாழ்த்தும்!
 கார்முகில்கள் வருமேல்நம் கனவுகளோ கலையும்
 காதலெங்கள் உயிர்! ஏனைக் கவலைமறந் துயர்வோம்!
 நீர்நிறைந்து வழியுமின்பக் கிணற்றருகே வந்தோம்!
 நெஞ்சிலுள ஊற்றையெலாம் நீக்கியுளம் மகிழ்வோம்!

எல்லாரும் தோய்த்தலம்பி இளமைவெறி பெற்ற
 இச்சிவப்புக் கல்மீதில் எங்களுடை தோய்த்தோம்!
 கல்லிலுள மைப்பாசி கருத்தினைச்சோ திக்கும்!
 கால்தவறின் கண்ணிரண்டால் கங்கைவழிந் தோடும்!
 நல்லவரின் உள்ளம்போல் நயம்சொரியும் தண்ணீர்;
 நலமுற்றோம் பேறடைவோம் நமதழுக்கை மாய்த்தோம்!
 வல்லமையால் நாம் அமைத்த வீடுவிளக் கொளியில்
 வயங்கிளழில் துலங்கிறது; வாஇன்பம் துய்ப்போம்!

அன்பளிப்பு

இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்

கோடுப்பது சிரத்தையுடன் கோடுக்கப்பட வேண்டும். அதி சிரத்தையுடன் கோடுக்கப்படாது செல்வப் பூர்த்தியை அனுசரித்துத் தாராளமாகக் கோடுக்கப்பட வேண்டும். அதிகம் கோடுப்பதற்கில்லையென்று வேட்கத்துடன் கோடுக்கத்தக்க இடத்தில் கோடுக்காமலிருப்பது தவறு என்ற பயத்துடன் கோடுக்கப்பட வேண்டும்.

— தைதீயோபநிஷத் —

இன்று தாழையூரிற் கூட்டம். அன்பளிப்புச் செய்யும் கூட்டம். ஆறேழு நாட்களாக 'வால் போஸ்ரர்' ஓட்டி அமர்க்களப் படுத்திய கூட்டம். 'சீர் பெருகு தாழையூர்த் தில்லைநாயகம் பிள்ளை' 'சிறப்புற மனத்திலெண்ணி, சிறந்த நற்றொண்டு செய் சாந்தி நிலையம் வாழ ஆயிரம் ரூபா அன்பளிப்புச் செய்யும் சிறப்புக் கூட்டம்.

கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தில் பொருத்தப்பட்டுள்ள ஒலி பெருக்கியின் அலறல் ஊரை அழைத்தது 'ஏமாறச் சொன்னது நானா?' என்ற பாடலை அது அடிக்கடி—என்ன காரணத்தாலோ தெரியாது—ஊனையிட்டது.

மணி ஏழாகிவிட்டது. நிலம் தெரியாத இருள். பத்துப் பதினைந்து 'குஞ்சு'ப் பையன்கள் சீனுக்கு முன்பக்கத்தில் போட்

டிருந்த பாயின்மேல் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள் உள்ளூர்ப் பிரமுகர்கள் இருக்கும் கதிரைகளும், சாதாரண மனிதர் உட்காரும் வாங்குகளும் 'காலி'யாகவே கிடந்தன. ஆற அமரச் சமைத்துச் சாப்பிட்டு விட்டு நாடகம் ஊர்க்கப் போகலாம் என்ற எண்ணம் போலும்!

சொற்பொழிவு செய்யும் 'படித்தவர்கள்' கூட இன்னும் வந்த பாடில்லை. 'நோட்டீஸ்' விளம்பரப்படுத்திய 'வானவில்' நாடககாரரையும் காணோம். அன்பளிப்புச் செய்ய இருக்கும் தில்லைநாயகம்பிள்ளையும் அதை அன்போடு ஏற்றருளும் சாந்தலிங்கப் பெரியாரையும் அந்தப் பக்கத்துக்கே காணவில்லை. சங்கக் காரியதரிசி மண்டபத்துள்ளும், தெருவுக்குமாக குட்டி போட்ட பூனைமாதிரி நடைபயின்று கொண்டிருந்தார். 'சீ, பாடுபட்டு விளம்பரம் செய்து,

பத்துப் பேருக்குப் பல்லைக்காட்டி எல்லா ஒழுங்குகளையும் செய்தும் என்ன பிரயோசனம்? எந்த விஷயமும் நேரத்துக்கு நடக்குதில்லையே' என்று அவர் வாய் அடிக்கடி புலம்பிக் கொண்டிருந்தது.

மோட்டாரின் விளக்குகள் தெரிகின்றன. 'கோண்' அடிக்கும் சத்தமும் கேட்கின்றது. காரியதரிசி ஓடிப்போய்ப் பார்க்கிறார். ஏமாற்றம்! சொற்பொழிவுகாரருமில்லை; நாடககாரருமில்லை. 'போட்டோ' பிடிக்கும் ஆசாயி காரில் வந்துஇறங்குகின்றார்.

காரியதரிசியின் திகைப்பு நீக்குவதற்குமுன் 'தில்லைநாயகம் பிள்ளைதான் இந்தக் கூட்டத்துக்கு வரச்சொன்னார். ஏதோ போட்டோ எடுக்க வேணுமாம்' என்றார் போட்டோக்காரர். காரியதரிசி பல்லைக்காட்டி இனித்தார்.

வெளியே பல்லைக் காட்டினாலும், மனதில் அமைதியின்மையும், ஏமாற்றமும் சூமையத்திரும்பிப் பார்க்கையில் தலைவர் சங்கரப்பிள்ளை, "என்னதம்பீ! ஒன்றையும் காணவில்லையே?" என்று கேட்கிறார். காரியதரிசியின் முகத்தில் எள்ளும் கொள்ளும் வெடிக்கிறது. "என்ன இல்லை? வாங்கு இருக்கிறது, கதிரை இருக்கிறது, மேடை இருக்கிறது, பாய் இருக்கிறது, பையன்களும் சிலர் இருக்கிறார்

கள் போதாதா? நீங்கள் பேசு, நான் ஆட, இவர் பட்மெடுக்கப் போகிறார். அவ்வளவுதான்'' காரியதரிசி மண்டபத்தில் நுழைகிறார்.

எதிர்பாராத சிடுசிடுப்பைக் கேட்ட தலைவர் சங்கரப்பிள்ளை கொதிப்பேறி, பக்கத்திலுள்ள தில்லைநாயகம்பிள்ளையின் வீட்டுக்குச் செல்கிறார். ஒரு செம்பு தண்ணீரை 'கட கட' வென்று தொண்டைக்குள் ஊற்றினாலும் அவர் கொதிப்பு அடங்காது.

தில்லைநாயகம்பிள்ளையின் கடிநாய் அவரை வரவேற்றது.

காற்பங்கு உணவோடு முக்காற்பங்கு விளம்பரமும் சேர்த்து உண்ணும் தில்லைநாயகம்பிள்ளை எட்டிப் பார்க்கிறார்.

'மாலையா தைகளுடன் சரியாக ஏழுமணிக்குத் தங்கள் வீட்டுக்கு வந்து, தங்களை அழைத்துப் போய், தாங்கள் கொடுக்கும் அன்பளிப்பாகிய ஆயிரம் ரூபாயை சாந்தநிலையம் வைத்திருக்கும் சாந்தநிலைக்கப் பெரியாருக்குத் தக்கபடி அளிப்பேன்' என்று சொல்லிய தலைவர் சங்கரப்பிள்ளை தனியே வருகிறாரே 'என்ன காரணம்?' அவர் உள்மனம் அப்படிக்கேட்கிறது.

கல்யாண மாப்பிள்ளை அலங்கார வேஷத்தில் - போட்டோ பிடிக்க ஏற்ற ஆடையணிகளுடன் தில்லைநாயகம்பிள்ளை எழுந்துவந்து, "என்ன ஓய், நேரம்

போட்டுது தனியாக வருகிறீர்; ஆட்கள் இன்னும் வரவில்லையோ? எனக்கு எட்டு மணிக்கு ஒரு முக்கிய அலுவல் இருக்கிறது. அங்கே போகவேணும்' என்று கேட்கிறார்.

சங்கரப்பிள்ளை காரியதரிசியின் மேல் பழியைச் சுமத்தி, நாலு ஏச்சு ஏசி ஒரு செம்பில் தண்ணீர் வாங்கிக் குடிக்கிறார்.

'நல்ல சங்கம்; நல்ல காரிய தரிசி' என்று இருவரும் புறுபுறுக்க நேரம் அவர்களைக் கேட்க விரும்பாமலே போய்க்கொண்டிருந்தது.

மணி ஏழரை. நிமிடக்கம்பி ஆறைக் கடக்க, பெரிய மணிக் கூடு ஒருதரம் அடித்து ஒய்கிறது. சங்கரப்பிள்ளை தண்ணீர் குடித்துக் கொதிப்படங்கி'பதும் பேச ஆரம்பிக்கிறார்.

"இனி யோசித்துப் பிரயோசனம் இல்லை. ஏதாவது வழி இருந்தால் சொல்லுங்கள்"

தில்லைநாயகம்பிள்ளை சுற்றுமுற்றும் பார்த்துவிட்டு மெல்லிய ரூரலில், "ஒரே ஒரு வழிதான் இருக்கிறது. நீர் போய் அந்தச் சாந்தலிங்கப் பெரியவரைக் கூட்டிவாரும். இங்கேயே இந்த வீட்டிலேயே நான் ஒரு நூறுரூபாவை தாம்பாளத்தில் வைத்துக் கொடுப்பது போலவும், நீர் தலைமை வகிப்பது போலவும்

ஒரு போட்டோவை எடுத்துக் கொண்டால் விஷயம் முடிஞ்சுது. படத்தில் ஆயிரமும்-நூறும் தெரியப்போகுதே? பிறகு மாதாமாதம் ஏதேனும் கொடுத்துச் சரிக்கட்டி விடலாம். எங்களுக்குப் படந்தானே முக்கியம். பத்திரிகையிற் போட்டு விளாசித் தள்ளிவிடலாம் இது வரப்போகிற சமாதான நீதவான் பட்டத்துக்கும் உதவும்" என்றார்.

'நீங்கள் சொல்வதும் சரிதான் அதை விளங்கிந்தான் கூட்டத்துக்கும் ஒழுங்கு செய்தேன். அந்தப் பெரியவர் தங்கள் வீட்டுக்கு வருகிறாரோ என்னவோ? கூட்டத்திலே என்றால் நூறு ரூபாவைக் கொடுத்துவிட்டு மிகுதியை மாதாமாதம் தருவதாக வாக்களிக்கலாம். வீட்டிலே என்றால் இப்படிப் புலுடா விட அந்தப் பெரியார் சம்மதிக்கமாட்டார். இன்னொரு முக்கியமான சங்கதியும் இருக்கிறது, அந்தப் பெரியார் வெகுசன மத்தியிலே உங்களைப்பற்றி நாலு நல்ல வார்த்தைசொன்னால்தானே தங்களை இந்த ஊர் மதிக்கும், உலகம் கொண்டாடும்? பத்திரிகைக்கும் செய்தியாகும். அதுதான் யோசிக்கிறேன்' என்றார் சங்கரப்பிள்ளை.

"அப்ப இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பொறுத்துப்பார்ப்போம்" என்று சொல்லிவிட்டு தில்லைநாயகம் எழுந்தார்.

கடிநாயின் குரைப்பு மீண்டும் கேட்டது.

போட்டோ பிடிப்பவர், “ஐயா, எனக்கு வேறொரு இடத்திலும் படமெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கொஞ்சம் கெதியாக முடித்துவிட்டால் நல்லது” என்றார்.

“அவனும் அவதிப்படுகிறான். சங்கரப்பிள்ளை நீர் போய் அந்தச் சாந்தலிங்கத்தாரை ஒருபடிவளைத்து இங்கை கூட்டி வாருமேன். பணம் என்றால் பிணமும் வாய் திறக்கும். உம்முடைய நயமான பேச்சில்தான் காரியம் ஆகவேண்டும்” என்றார் தில்லைநாயகம். ‘சரி பார்ப்போம்’ என்றபடி தலைவர் சங்கரப்பிள்ளை பக்கத்திலுள்ள சாந்தி நிலையம் நோக்கிப் புறப்பட்டார். என்ன அபசகுனம்! ஒலிபெருக்கி ‘ஏமாறச் சொன்னது நானா? என்ற பாட்டை மறுபடியும் கக்கியது.

சாந்தி நிலையத்தில் சாந்தலிங்கப் பெரியவர் சாந்தமே உருவாய் முருகன் படத்துக்கு முன்னால் அமர்ந்து பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவருக்குச் சிறிது தூரத்தில், வெள்ளைச் சேலை அணிந்து அமைதியின் இருப்பிடமாய் அமர்ந்திருக்கிறார் ஒரு அம்மையார். அவர்கள்கூட இருவரும்

‘உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிறேன்
பின்னை ஒருவரை யான் பின்
செல்லேன்’ -

என்ற பாடலை உருக்கமாகப் பாடிக் கொண்டிருக்கின்றனர். சாம்பிராணிப் புகை சுமகமத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

சங்கரப்பிள்ளை ‘இந்த அமைதியைக் கலைக்கலாமா? வேண்டாமா?’ என்று யோசித்தபடியே “ஐயா” என மெல்லக் குரல் கொடுக்கிறார்.

சாந்தலிங்கர் மெல்லக் கண்ணை விழித்து ‘உட்காருங்கள்’ என்றார்.

சங்கரப்பிள்ளை அடக்க ஒடுக்கமாகச் சம்பாஷணையைத் தொடங்கி, ‘ஐயா, நீங்கள் இந்த அன்பளிப்பை ஏற்றருள வேண்டும். சபையில் சனக்கூட்டம் வரவில்லை. சொற்பொழிவுகாரர்களுக்கும் காணவில்லை. நாடககாரர்களும் வருவார்களோ என்னவோ தெரியாது. நேரமோ போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தில்லைநாயகம்பிள்ளைக்கோ வேறொரு முக்கிய அலுவல் இருக்கிறது. ஆனபடியால் தாங்கள் அவரது இல்லத்துக்கு எழுந்தருளி வந்து அவரது அன்பளிப்பாகிய ஆயிரம் ரூபாவை ஏற்றருள வேண்டும். இது என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோள்’ என்றார். ஆயிரம் ரூபாய் என்ற இடத்தில் சற்று அழுத்தமாகவே உச்சரித்தார்.

சுந்தரலிங்கர், ‘முருகா, இதுவும் உன் திருவிளையாடல்தானா?’ என்று தமக்குட் சொல்லிக் கொண்டார். பிறகு அப்பனே,

நான் யார் வீட்டுக்கும் போய் அன்பளிப்புக் கேட்பதில்லை; வாங்குவதில்லை. என்னுடைய சிறிய தொண்டை மதித்து அன்போடு, இங்கே வந்து அன்பளிப்புச் செய்தால் வாங்கிக் கொள்ளுவேன். தில்லைநாயகத்துக்கு இந்த அன்பளிப்பிலும் பார்க்க முக்கிய அலுவல் இருந்தால் அதை நிறைவேற்றட்டும். இன்னொரு நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்றார்.

சங்கரப்பிள்ளை, 'ஐயா, ஆயிரம் ரூபா என்றால் கொஞ்சப் பணமா? இந்தச் சாந்தி நிலையத்துக்கு இதுவரை அப்படிப் பெருந்தொகையான பணத்தை யாராவது அன்பளிப்புச் செய்திருக்கிறார்களா? தில்லைநாயகம் தருகிறேன் என்னும்போது வாங்கிக் கொள்வதுதான் நல்லது. பிறகு அவரது மனம் மாறினாலும் மாறலாம்.' என்றார்.

சாந்தலிங்கம் சிறிது நேரம் மௌனமாய் இருந்துவிட்டு, 'தில்லைநாயகம் ஆயிரம் ரூபாவையும் உடனே தருவாரா?' என்று கேட்டார்.

சங்கரப்பிள்ளை விழித்துக் கொண்டார். பெரியவர் எப்படியோ தங்கள் திட்டமெல்லாவற்றையும் அறிந்துகொண்டுவிட்டார் என்பதை உணர்ந்தார். பௌவியமாக கட்டாயமாக தருவார். இப்போது முற்பணமாக நூறு ரூபாய் தருவார். பிறகு மாதா மாதம் தந்து முடிப்பார்.

இதற்கு நான் பொறுப்பு.' என்றார். சாந்தலிங்கர் புன்முறுவல் பூத்தார். 'அப்பனே, இந்தச் சிறிய சாந்தி நிலைய வேலிக்குள் இருக்கும் என்னை ஒன்றும் தெரியாத கிழம் என்பதுதான் உங்கள் நினைப்பு. இந்த அன்பளிப்பை நான் முன்னமேயே மறுத்திருக்க வேண்டும். தில்லைநாயகம் முன்னைப் போல இல்லை மாறிவிட்டார் என்று நீர் கூறிவற்புறுத்தினீர். உம்முடைய வற்புறுத்தலின் பேரில் சபைக்கு வந்து பெற்றுக்கொள்ள உடன்பட்டேன். இப்போது வீட்டுக்கு வரச்சொல்கிறீர். நூறு நூறுகத்தருவார் என்றும் சொல்கிறீர். எனக்கு நூறும் வேண்டாம்; ஆயிரமும் வேண்டாம்; போய்வாரும்' என்றார்.

"நீங்கள்தான் வாங்குவதாக ஒப்புக்கொண்டு விளம்பரம் கூடப் போடச் சொன்னீர்களே. இப்போது மறுப்பது தங்கள் பெருமைக்கு இழக்காகுமே. தில்லைநாயகம் பிள்ளையோடு கோபித்தால் அவர் சும்மாவிட மாட்டாரே. இல்லாததும் பொல்லாததும் சொல்லி இந்த நிலையத்துக்கு வசை உண்டாக்குவாரே. நன்றாக யோசியுங்கள்" என்றார் சங்கரப்பிள்ளை.

"புகழ் - வசை - பாராட்டு என்பதெல்லாம் அவரவர் செயலைப் பொறுத்துள்ளது- அப்பனே தில்லைநாயகத்தைப் பற்றி நீர் சொல்லித்தான் எனக்குத் தெரியவேண்டுமென்பதில்லை.

உங்கள் கிராம முன்னேற்றச் சங்கக் கட்டிடம் கட்ட ஆயிரம் ரூபாய் அன்பளிப்புச் செய்வதாகக் கூறிப் படமும் போட்டாரே. நூறு ரூபாவுக்கு மேல் ஒருசத மாவது தந்தாரா? இப்போது சமாதான நீதவான் வேலைக்கு ஓடியாடித் திரிகிரூர் என்று கேள்வி. அதற்கு இந்தச் சாந்தி நிலையத்தையும் என்னையும் ஒரு மிதிகல்லாக உபயோகிக்க மனுஷர் விரும்புகிரூர் போல் இருக்கிறது”

சாந்தலிங்கத்தார் பேசி முடித்துவிட்டு, அப்பால் பேச மனமில்லாதலர் போல “உன்னை யொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்” என்று பிரார்த்தனையைத் தொடங்கிவிட்டார்.

சங்கரப்பிள்ளை அசடுதட்டிய முகத்தோடு தில்லைநாயகம் வீட்டுக்குத் திரும்பிவந்தார். ஒரு செம்பில் தண்ணீரை வாங்கி ‘மட மட’ வென்று குடித்தார்.

பிறகு தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை தில்லைநாயகத்துக்கு நேர்ந்த தீரா வசையை - மெழு கேற்றி ஒப்புவித்தார்.

தில்லைநாயகத்துக்கு வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட முதல் தோல்வி ‘ஒருசதத்துக்கு’ பாதையில்லாத அந்தச் சாந்தலிங்கம் - ஆண்டிப் பண்டாரம் - தன்னைத் துரும்பு போல எண்ணுவதா? கொடி கட்டி ஆண்ட’ பரம்பரையை -

குலப் பெருமையில் சிறந்த பரம்பரையை - ஏளனம் செய்வதா?

தில்லைநாயகத்துக்குத் தேகமெல்லாம் நெருப்பாய் எரிந்தது. கண்கள் நெருப்புத் துண்டைப் போல் சிவந்தன. வீட்டுக்குள் போய்த் திரும்பினார்.

“ஓய், வாருங்காணும் சங்கரப்பிள்ளை, அந்தச் சாந்தலிங்கப் பண்டாரத்தை ஒருகை பார்த்து விடுகிறேன்!” என்று சொல்லிய படியே தெருவில் இறங்கி விட்டார். செருப்பின் சத்தம் ‘கிறீச் கிறீச்’ என கைப்பிரம்பைச் சுழற்றியபடியே நடந்தார் ... நடந்தாரா? ஆவேசத்தில் ஓடினார் என்றே சொல்ல வேண்டும். சங்கரப்பிள்ளை, ‘கொஞ்சம்பொறும் கொஞ்சம் பொறும்’ என்று பின் தொடர்ந்தார். தில்லைநாயகம் பிள்ளை சாந்தி நிலையத்தில் கால் வைக்கும்போது சாந்தலிங்கரும் அப் பெண்ணும்,

‘கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலுட்பாய்ச்சினும்,

நற்றுணையாவது நமச்சிவாயமே.

என்ற அடிகளைத் திரும்பத் திரும்ப அழகான இசையோடு பாடிக்கொண்டிருந்தனர்.

‘சிவபூசையிற் கரடி நுழைந்தாற் போல நுழைந்த தில்லைநாயகம், ‘நான் வந்திருக்கிறேன் பணத்தோடு’ என்று குரல் கொடுத்தார்.

சாந்தலிங்கர் கண்ணை விழித்து அமைதியாக 'நான் என்ற அகங்காரத்தோடு பணம் என்ற மமதையுடன் வரும் எந்தப் பணத்தையும் இந்த நிலையம் ஏற்பதில்லை' என்றார்.

'ஆயிரம் ரூபா, பத்தல்ல... நூறல்ல...ஆயிரம், ஆயிரம், இதை என்னால் கொடுக்க முடியாது என்று நீர் கூறினீராம், இதோ, பாரும்! பத்து நூறுரூபா நோட்டுக்கள்" என்று தூக்கிப் பிடித்துக் காட்டினார் -- தில்லை நாயகம்.

'ஆயிரம் ரூபாய் உமக்குப் பெரிதாகப் படலாம். எனக்கு அது ஒரு கால்தாசி. பணத்தைக் காட்டி என்னை விலைக்கு வாங்கி, நீ படம்போட்டுப் புகழ் சம்பாதிக்கலாம் என்று எண்ணாதே ஆறுமுகநாவலர் வாழ்க்கையை நீ ஒருசிறிது படித்திருந்தாலும் இப்படி மமதை கொள்ளாய். அந்த மகான், ஒரு ஜமீன்தார் தனது பிள்ளைக்கு, தாசி வயிற்றில் பிறந்த பிள்ளைக்கு ஏடு தொடங்கி வைத்தால் சிதம்பரம் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு இருபத்தையாயிரம் ரூபா தருவதாகச் சொல்லவும் மறுத்து விட்டார். அதுதான் பெருமை. அறமற்ற வழியால் வரும் பணத்தால் நற்கருமம் வளராது. சினிமா நடிகர்களைக் காட்டி, சினிமா 'தேவிகளைப் பாதை பூசை செய்து பணம் சேர்த்து 'ஏதோ செய்கிறோம்' என்பவர்கள் இங்கேயும் இருக்கிறார்கள்.

அவர்களிடம் கொண்டுபோய் உன் பணத்தைக் கொடுத்து பக்கத்தே நின்று படம்எடும். அழகாக இருக்கும். பட்டமும் பதவியும் வரும். இந்த ஏழைக்குத் தந்து என்ன பிரயோசனம்? போய் வாறும்' 'சாதாரணம்' என்று நினைத்த சாந்தலிங்கர் ஓங்கி ஓங்கிச் சம்மட்டி கொண்டல்லவா அடிக்கிறார். தில்லை நாயகத்தாருக்குக் கோபம் உச்சந் தலைவரை வந்துவிட்டது. திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுள் மாதிரியே ஆகிவிட்டார். நெற்றிக் கண் இருந்தால் அங்கேயே - அவ்விடத்தே - அந்தச் சாந்தலிங்கரைப் பஸ்மீகரம், ஆக்கி இருப்பார்.

'தருமம் செய்ய இடமில்லாமல் உம்மிடம் கொண்டுவரவில்லை. படம்போட முடியாமல் தவித்துத் திரியவுமில்லை. இந்தச் சங்கரப்பிள்ளை சிபார்சு செய்த தால் கொண்டுவந்தேன் வந்தவரை வரவேற்றுத் தகுந்த மரியாதை செய்யாத மனுஷன் நீர். நீர் ஏதோ எல்லாம் அறிந்தவர் போன்று தருமம் அது இது என்றெல்லாம் பேசுகிறீர். என்னுடைய பணத்தை வேண்டாம் என்று உதறித் தள்ளுகிறீர். நல்லது. நீர் சாந்தி நிலையம் வைத்திருக்கும் மடம் யாருடையது? என்னுடைய முகாமையில் உள்ள கோயிற் சொத்து. நாளைக்கு நான் எழும்ப வேண்டும் என்றால் நீர் மூட்டை முடிச்சுடன் எழும்ப வேண்டியதுதான். வார்த்தைகளை அளந்து பேசும். தலைக்குமேல்

துள்ளாதேயும்” என்றார் தில்லை நாயகர். தான் சாந்தலிங்கரைப் பயமுறுத்தி விட்டதாக அவர் எண்ணம். சாந்தலிங்கர் மெதுவாகப் புன்முறுவல் பூத்தார். “அப்பனே, தொண்டு செய்வதற்கு இதுதான் ஒன்றிருக்கிறதா? ஆனால் நீர் சொன்னவுடன் நான் மூட்டை முடிச்சகளைக் கட்டுவேன் என்று எண்ணாதே. இந்த மடமும் இருபது பரப்புக் காணியும் யாரோ ஒரு புண்ணியவான் கோவிலுக்குக் கொடுத்த சொத்து. அதில் பத்துப் பரப்பை உமது உடைமையாக்கி, உமது மகளுக்குச் சீதனம் கொடுத்திருக்கிறீர். பாதகத்துள் மகா பாதகமாகிய கோவில் சொத்தை திருடியிருக்கிறீர். அதற்குக் கோட்டில் மறுமொழி சொல்லவேண்டி வரும்” என்றார்.

அணுக்குண்டு வெடித்தது போன்ற அதிர்ச்சி தில்லைநாயகருக்கு. நிலைமையை ஊகித்த சங்கரப்பிள்ளை. “போகலாம் வாருங்கள். அவருக்குப் பணம் வாங்கப் பிரியமில்லை. பேச்செதற்கு?” என்றார். தில்லைநாயகம் தோல்விமேல் தோல்வி பெற்ற உணர்வோடு திரும்பினார்.

கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தில் அப்போதுதான் தேவாரம் சொல்லிக் கூட்டத்தை ஆரம்பித்திருந்தார் உப-தலைவர் இரண்டு சொற்பொழிவாளர் மேடைமீது அமர்ந்திருந்தனர்.

அவசரம் அவசரமாய் வந்த தலைவர் சங்கரப்பிள்ளையும் தில்லைநாயகமும் போட்டோ காரரைத் தயார்படுத்திவிட்டு ‘அன்பளிப்பு’ நிகழ்ச்சியை நடத்தினர்.

தில்லைநாயகம், தான் சாந்தி நிலையத்துக்கு அன்பளிப்பு செய்ய உத்தேசித்திருந்ததாகவும், ஆனால், கிராம முன்னேற்ற சங்கம் தற்போது அரசாங்க ஒத்துழைப்புடன் ஒரு நெசவு நிலையத்தைத் தொடங்க இருப்பதாகவும், அதற்கே பணம் தேவை என்றும் அந்த ஆயிரம் ரூபாவை தலைவர்வசம் கொடுப்பதாகவும், கூறி வெள்ளித் தட்டத்தில் நூறு ரூபாவை வைத்து வழங்கினார். தலைவர் சங்கரப்பிள்ளை பல்லை இளித்துப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். கை தட்டல் ஒலித்தது. போட்டோகாரர் நல்ல கோணத்தில் அதைப் படம்பிடித்துக் கொண்டார்.

அதே நேரம் சாந்தி நிலையத்தில் பாடிக்கொண்டிருந்த அந்தத் தாய், அந்த நிலையத்தில் இராப் பள்ளியில் படித்துச் சிறு உத்தியோகத்தில் அமர்ந்ததனது மைந்தன் அனுப்பிய முதற் சம்பளத்தில் பத்து ரூபாவை சாந்தலிங்கரிடம் அன்பளிப்பாகப் பயபக்தியுடன் அளித்தார். படம் எடுப்பாருமில்லை. கைதட்டலுமில்லை படத்திலுள்ள முருகன் தான் சிரித்துக்கொண்டிருந்தான்.

சிரித்துப் பெற்றுக்கொண்ட சங்கரப்பிள்ளை தட்டில் இருந்த நூறு ரூபாவைக் கண்டதும் திடுக்

குற்றார். 'ஆயிரம் ரூபா என்று சொல்லிவிட்டு நூறு ரூபாவைத் தந்து ஆசாமிதன்னையும் சங்கடத்தில் மாட்டிவிட்டாரே' என்று எண்ணியவராய், "தில்லைநாயகம் பிள்ளை இப்போது" என்று தொடங்கினார்.

தில்லைநாயகம் உடனே 'நான் இப்போது ஒரு முக்கிய அலுவல் நிமித்தம் இந்தக் கூட்டத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டியுள்ளது. என்னோடு சங்கரப்பிள்ளை அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு போகப் போகிறேன். அதற்காக உங்களின் மன்விப்பைக் கோருகின்றேன்' என்று கூறியபடி அவரது கையிற் பிடித்துக்கொண்டு மேடையை விட்டு கீழே இறங்கினார்.

சங்கரப்பிள்ளை மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல் விழித்தார்.

மூன்றாம் நாள் தனது அழகான அன்பளிப்புப் படம் வெளிவந்திருக்கிறதா? என்று பார்ப்பதற்காகத் தில்லைநாயகம் தினசரிப் பத்திரிகையை விரித்தார்.

முதலாம் பக்கத்தில் அருமையான படம் வெளிவந்திருந்தது. ஆனால் அவருடையதல்ல.

சாந்தலிங்கப் பெரியாருடைய படம். அவருடைய தொண்டை மெச்சிச் சமாதான நீதவான் பட்டமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவரது கையிலிருந்து பத்திரிகை நழுவி விழுந்தது.

மல்லிகை

ஆசிரியர்: ஓபர்னிக் ஜீவா

கலை
இலக்கிய
மாநக இதழ்

60. நீலதாரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

அடுத்த

ஒட்டோபர்

இதழில்

கே. சிவத்தம்பி

'வரத'

'சமுத்துச் சோழ'

பெரி. சண்முகநாதன்,

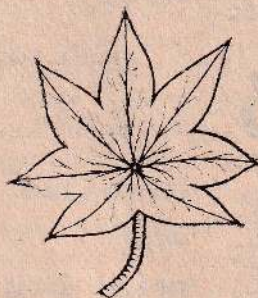
மற்றும் பலர்

எழுதுவார்கள்

அன்புள்ள வசந்தா!

நீ எழுதியிருந்தாய் யன்
னல் கம்பிகளுக்கு ஊடாகத் தெரி
யும் இருண்ட வானத்தில் எனக்
கென்று ஒரு துன்பமயமான உல
கத்தைச் சிருஷ்டித்து, அதில் வீணாக
மனதைச் செலுத்தி வெளி உலகை
யும் அதன் பரபரப்பையும் லட்சியம்
செய்யாமல் வாட்டத்திலேயே வாழ்
கிறேன் என்று, உனது கடிதத்
திற்கு எனது நன்றி.

துன்பச் சீழ்

யன்னல் கம்பிகளுக்கு வெளி
யில் அல்ல. சகியே, என் உலகை
இச் சின்னஞ்சிறு அமைக்குள்
ளேயேதான் சிருஷ்டித்திருக்கி
றேன்! என் உலகை நீ ஒருமுறை
கூட வந்து பார்த்தது கிடையாது.
ஒரேயொரு சிறு கட்டில், ஒரு
மேசை, நாற்காலி, ஒரு சிறு அலு
மாரி. இவைதான் எனது சொத்
துக்கள். வேலைக்காரி சமைக்கிறான்.
நான் விரும்பியபோது சாப்பிடு
வேன். அப்பா எப்பொழுதாவது
ஒருமுறைதான் வீட்டுக்கு வருவார்
அவ்வளவுதான்.

வசந்தா! இந்த அருமையான
வாழ்வு யாருக்கும் கிடைக்கமுடி
யாத பாக்கியமடி! உனக்கு இது
துன்பமயமானதாகத் தோன்றலாம்
என்மட்டில் இது இனிப்பானது.
நான் வறட்டு வேதாந்தம் பேசுவ
தாக எண்ணாதே; அந்த முடிவுக்கும்
வந்துவிடாதே!

சி. நாகேள்வரி

வெளி உலகில்...யன்னலுக்கு வெளியே இருக்கும் உலகில்...ரிச்சயமாக அது எனக்கு கிம்மதியைத் தரமாட்டாது.

ஒரு காலத்தில் நானும் உல் லாசமாக வாழ்ந்தவள்தான். அந்த இன்ப உலகில் இன்பத்தின் மத்தில் வரும் சிறு ஏமாற்றங்களைக்கூட என்னால் தாங்க முடியவில்லை.

இன்பத்தின் மத்தியில் துன்பம் தலைகாட்டும்போது நம்மிடம் தரும்புபோன்ற துன்பத்தையும் கூடத் தாங்குவதற்கான சக்தி இருப்பதில்லை. ஆனால் துன்பத்தின் மத்தியிலும் இன்பம் இருக்கத்தான் செய்கிறது!

பரந்த உலகில் சிட்டுக் குருவியாகி நானும் உன்னுடன் பறந்து திரியவில்லையா?

உலகமே நமக்காக, கல்லூரியே சோலையாக வீடே இன்ப மயமானதாக நமக்குத் தெரிந்த கதை பழங்கதையாகப் போய் விட்டது.

எப்பொழுது, நான் விரும்பியவரை அலட்சியம் செய்து, என்னை இன்னொருவரிடம் கையளித்துக் கொடுத்தார்களோ அன்றிலிருந்தே நான் வெறும் ஜீடமாகி விட்டேன்.

என் நெற்றி நிறைய குஞ்சு மம் இடவேண்டும், என் கொண்டை நிறையப் பூச்சுட வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். ஆனால், அந்த

ஆசை, என் நெஞ்சின் தியறல் இந்த மாதிரியா கிடைக்க வேண்டும்? பரந்த அல்ல, பயங்கரமான உலகமும் அதில் உள்ள பிசாக்களும் என்னை விழுங்கிவிட்டன. அது காலே விழுங்கினால் இழுத்துக் கொண்டே ஓடிவிடலாம்; என் அதிர்ஷ்டம், முதலில் தலையையே விழுங்கக் கொடுக்கவேண்டி வந்து விட்டதே!

நான் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறேன். ஏனென்றால் நான் விதவை என்பதால் தான். நோயாளியின் மனைவியானால், அசட்டு மனிதரின் மகளானால் அப்படித்தானே வாழ வேண்டிவரும்.

என் அன்பானவனே! நீ சிதியவள்; வாழ்க்கைக்குப் புதியவள். இன்னமும் கல்யாணமே ஆகவில்லையே! திருமணம் என்றால் வாழ்வில் எவ்வளவோ உண்மைகளைப் புரியவைக்குமாம். எனக்கு அது எதைப் புரியவைத்ததோ அல்லது என்னால் தான் புரியமுடியவில்லையோ தெரியாது. ஆனால் அதிலிருந்து மனிதர்களை மட்டும் நான் புரிந்து கொண்டு விட்டேன்.

ஆசையான காதலரைக் கைப் பிடித்து அவர் நெஞ்சோடு நெஞ்சாக இதயத்தோடு இதயமாக, மனதோடு ஒன்றி ஒரு அசல் குடும்பப் பெண்ணாக, கௌரவமாக வாழவேண்டும் என்று எத்தனை எத்தனை எத்தனை கற்பனைகளோடு மனக் கோபுரம் கட்டி இருந்தேன்.

நல்லபடி வாழவேண்டும் என்ற ஒரு பெண்ணின் நெஞ்சத்து ஆசைகளைச் சிதறடித்து விட்டார்களேயி-
பாதகர்கள்! அதை எண்ணும்போது இந்த அமைதியான இடத்திலும் என்னை மீறி ஆத்திரம் வருகிறது.

பழிக்குப்பழி என்பது நீசத்தனமான செயல்தான்.

துன்பத்தின் பிடியில் மனிதன் சிக்கித்தவிக்கும் போது தான் அவனால்தான் பிற உலகையும், மற்றவர்களையும் வாழ்வையும் பற்றி நன்றாகச் சிந்திக்கமுடிகிறது. சிந்திக்கும் சக்தியையும் சிந்தனைக்கு வேண்டிய அந்த எண்ணத்தையும் துன்பம்தான் தருகிறது. இன்பத்தில் மனிதன் அந்த இன்பத்தையும் அதில் தன்னையும் மட்டும் எண்ணி மகிழ்கிறான். நானும் அப்படித்தான் இருந்தேன்.

காயத்தில் இருந்து சதா சீழ் வடிந்துகொண்டிருந்தால் சகிக்கமுடியாது. ஒரே தடவையில் அவ்வளவு சீழையும் இரத்தத்தையும் பிதுக்கி எடுத்து விட்டால்... அப்பா! எப்படிப்பட்ட சுகமாக இருக்கும்! அத்துடன் காயமும் ஆறும். அப்படி என் கணவரும் என்னுடன் என்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தால் சதா மனதிலிருந்து வேதனை ஊற நெடுத்துக் கொண்டே இருக்கும். காலமாகப்பார்த்து அத்தனை வேத

னையும் ஒரே வருஷத்தில் கொண்டு சென்றதை எண்ணி மகிழ்வதை விட, அழ முடியுமா; என்ன?

என் மனதில் உள்ளவற்றை சொல்லி அழ, எழுதி ஆற. ஒருவர் வேண்டியிருந்தது. அதற்கு நீ இருக்கிறாய்; வசந்தா, நீ இப்போது இருக்கிறாய்!

சிலர் இலக்கியத்துக்காக மானத்துக்காக, பணத்துக்காக வாழ்கிறார்களாம். ஆனால் நான்... ..?

எதற்காக வாழ்வது? எந்த நோக்கத்திற்காக வாழ்வது?

இன்று என் அருமையான காதலர் வந்திருந்தார். உனக்கு இது மகிழ்ச்சியைத் தரும் மறுபடியும் என்னை ஷீவாகம் செய்யும் படி கேட்டுத் துளைத்த அவருக்கு என்னை பதில் சொல்ல முடியவில்லை.

வசந்தா! நான் என்னதான் வறட்டு வேதாந்தம் பேசினாலும் இன்னமும் அந்தப் பழைய பிசாசுத்தனமான குடும்ப கௌரவத்துக்குள் இருந்து என்னை முழுவதாக வெளிவர முடியவில்லையே! இதற்கு நீ என்ன சொல்கிறாய்.

உன் அன்பு
ராணி

உத்தியோகம்

சிங்கள மூலம் - எச். ஏ. செனிவிரத்ன

சிங்களத்திலிருந்து தமிழில் - சிவா சுப்பிரமணியம்.

குளிரின் கொடிய படை
பெடுப்பைச் சமாளிக்க முடியாமல்
கட்டிலின்மீது மரம் போலப் படுத்
திருக்கிறேன். எலும்புகளைத் துளைத்
துத் துவாரப்படுத்தவது போலக்
குளிர் என்னைத் தாக்க, மறுபடி
யும் காய்ச்சல் தொடங்குவதற்கேற்ற
அறிகுறிகள் தலைநீட்டுகின்றன.
கடந்த இரண்டு நாட்களாகக் கீறு
விழந்த இசைத் தட்டின் நிலை.
குளிரின் குத்தாடிகள் எலும்பைக்
குத்திக் குடையக் காய்ச்சல் தொடங்
கும்; பின்னர் வியர்வை வழிந்
தோட விட்டுவிடும். பின் தொடங்
கும்—விடும்.

யன்னல் வழியாக வின்
ணின் பெரும்பகுதி என் கண்ணுக்
குத் தெரிகின்றது அங்குமிங்கும்
கருமுகில்களைக் கூடக் காண்கி
றேன். என்னருகில் யாருமே
இல்லை. வேலைக்காரி வேலைக்காரி
யாகவே இருக்கிறாள்; குசுமா அதி
காலைமிலேயே கந்தோருக்குப்
போய்விட்டாள். எனக்காக இன்று
கந்தோருக்குப் போகாமல் நிற்கும்
அளவிற்குச் குசுமாவால் முடியாமல்
போய்விட்டதா?

குசுமாவின் குரலைக் கேட்ட
பின் தான் இன்று நான் கண்விழித்
தேன். அவள் என் கேசத்தை வரு
டியபடி காதுருகில் குனிந்து 'இன்று
உங்களுக்குச் காய்ச்சல் இல்லைத்
தானே?' என்று அன்பொழுகக்
கேட்கும் இனிமையான குரல்ல—
வேலைக்காரியை அதட்டி மிரட்டும்
கடுமையான குரல்.

'இப்படி உடைக்கிறதெண்டால்
இந்த வீட்டுக்கு எவ்வளவு சாமான்
வாங்கி வந்தாலும் காணாது. உடை
யடி. உடல் நான் இருக்கிறேன்
தானே, வாங்கிவந்து கொட்ட!'

வேலைக்காரி எதையாவது
உடைத்திருப்பாள்.

இவை எனக்காகக் சொல்லப்
பட்ட சொற்கள் என்று கருதாமல்
இருக்க முடியுமா? நான் வீட்டிற்
குத் தேவையான பொருட்களையோ
குசுமாவிற்குத் தேவையானபொருட்
களையோ வாங்கிவருவதில்லை என்
பது உண்மை. அத்தோடு அன்
றெருநாள் நான்கூட ஒரு 'கிளாசை'
உடைத்திருக்கிறேன். ஒரு சிறுமி
யினால் ஏற்பட்ட கைப் பிசகிற்காக

இவ்வளவு தூரம் திட்டுவதன் அர்த்தம் என்ன? அவை மறைமுகமாக என்மீது வீசப்பட்ட வசை அம்புகள்தானே!

குசுமா வேலை செய்வதனால் அவளுக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கிக் கொடுப்பதன்மூலம் அவளால் திருப்தியடைய முடியாதென்பதால்தான் அவளுக்கு எதுவுமே வாங்கிக் கொடுப்பதில்லை. தனக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் தன்னுடைய உழைப்பிலேயே வாங்குவது அவளுடைய வழக்கம். எப்போதாவது 40 'சாறி' வாங்கினால் அதைக் கட்டிக் கொண்டு வரும்போது 'நன்றியிருக்கின்றதா?' என்று கேட்பாள். நான் உணர்ச்சியும் உற்சாகமும் அற்ற குரலில் 'ஆம்' என்று மட்டும் சொல்லி நிறுத்திவிடுவதால், அவளுடைய முகம் விகாரமடைவதைக் கூடப் பார்த்திருக்கிறேன்.

வேலையிலிருந்து விலகி வீட்டைக் கவனிக்கும்படி நான் சொல்லும் பொழுதெல்லாம், 'நல்லாயிருக்குது; எனக்குக் கிடைக்கும் சம்பளம் இல்லாமல் போனால் எப்படிச் சீவிர்ப்பது?' என்று அவள் எதிர்வாதம் செய்வாள்.

"என் குசுமா அப்படிச் சொல்கிறாய்? எனக்குக் கிடைக்கும் சம்பளம் எங்கள் இருவருக்கும் போதுந்தானே? குழந்தை குட்டி

கன்கூட எங்களுக்கு இல்லையே!" என்று ஒருநாள் நான் சொன்னேன்.

"இல்லாமல் இருக்கிறது எவ்வளவு நல்லது. குழந்தை குட்டிகள் வந்தால்தான் விளங்கும்"

அவளுக்குக் குழந்தைகள் இல்லாததைப்பற்றி உள்ளூற ஆனந்தம் என்று முன்பே ஓரளவுக்கு எனக்குத் தெரியும். இன்று நேரடியாகவே அவள் அதைச் சொன்னபோது என் இதயம் ஓரிரு நிமிடங்கள் கின்று, பின்னர்தான் துடித்தது. எனினும் என் இதயத்தின் குழறலை ஓரளவிற்கு அடக்கிக் கொண்டு பேச முயன்றேன்.

"குழந்தைகள் பிறந்தால் உன்னால் அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு வீட்டில் தருக்க முடியாதென்று தானே சொல்கிறாய்?"

"பணத்தின் மதிப்பு உங்களுக்குப் புரியவில்லை" என்று அவள் சொல்லும்போது சினத்தின் சாயல் தொனிக்கிறது.

நான் மெனமனமானேன். பணம் எவ்வளவுதான் மதிப்புடையதாக இருந்தாலும் என் அலிபாஷைகளை அதனால் விலைபேச முடியுமா? என்னைவிட — சுருங்கச் சொல்வதனால் தன் கணவனைவிட — பணம் அவளுக்குப் பெரிதாகத் தெரியுமது!

சிறு மலையொன்று மகாமேரு மலையின் உச்சியிலிருந்து உருண்டு

வருவது போல் வானம் முழங்கத் தொடங்குகின்றது. புல்லரிக்கும் அந்தச் சத்தத்தினால் கணப்புக்கு அருகிலிருக்கும் மருத்துப் போத்தலும் 'கிளாசு'ம் ஒன்றுடனென்று முட்டிக் கொள்கின்றன. நான் சிறுவனாக இருந்தபோது இடிமுழக்கத்திற்குப் பயந்து நடுங்குவது இப்போது நினைவிற்கு வருகின்றது. கண்ணைப் பறிக்கும் மின்னல் விண்ணில் கோடு கட்டுவதைக் கண்டதுமே ஓடோடிச் சென்று அம்மாவின் முன்தாளைக்குள் முகம் புதைத்துக் காதுகளிரண்டையும் மூடிக்கொள்வேன். கொஞ்ச நேரத்தில் செவிப் பாறையைப் பிளப்பது போல் வானம் முழங்கிக் கொட்டும் என்று எனக்குத் தெரியும்.

வானம் இப்போது மிகவும் பயங்கரமாகக் குமுறுகின்றது. யன்னல்களை மூடிவிடும்படி வேலைக்காரியிடம் உரத்துச் சொல்லும் அளவுக்கு என்னிடம் சக்தி இல்லை. யன்னல்கள் மூடப்பட்டு விட்டால் நான் தனிமையோடும் இருளோடும் போராட வேண்டி ஏற்பட்டு விடுமே என்றுகூடப் பயப்படுகிறேன்.

என்னைத் தனிமையில் வீட்டு விட்டுச் சுகமா கந்தோருக்குப் போனதை மறக்க முயன்றும் முடியவில்லை.

வேலைக்காரியை வசைமாரியால் குளிப்பாட்டிய பின் சுகமாய் அலுமாரியைத் திறந்து உடுப்பு

பாராட்டுகின்றோம், பரிசு பெற்றவர்களை!

ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலப் பரிசீனை இவ்வாண்டு ஐந்து தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பெற்றுள்ளனர். 'நீண்ட பயணம்' என்ற நாவலுக்கு நண்பர் செ. கணேசலிங்கன் அவர்களுக்கும் 'மலைக் கொழுந்து' என்ற நாவலுக்கு 'நந்தி' அவர்களுக்கும், 'சிலம்பின் சிறப்பு' என்ற புத்தகத்திற்கு வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் அவர்களுக்கும், 'அரசன் ஆணையும் ஆடக சௌந்தரியும்' என்ற நாடக நூலுக்கு ஸ்ரீமதி கங்கேஸ்வரி கந்தையா அவர்களுக்கும், 'ருபையத்' என்ற கவிதைத் தொகுதிக்கு ஏ. ஏ. லி. லெப்பை அவர்களுக்கும் பரிசு கிடைத்துள்ளது. திருக்குறளை 'ஸ்ரீகீயா' என்ற பெயருடன் சிங்களத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ள சார்ள்ஸ் டி சில்வா என்பவரும் இவ்வாண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுள்ளார். இவ்வாண்டு பரிசு பெற்றுள்ள சிங்கள-தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சகலரையும் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டுவதில் மிகப் பெரும் மகிழ்ச்சியடைவதுடன், பரிசு பெற்றவர்களைப் பாராட்டுவதில் இந் நாட்டு ரசிகப் பெருமக்களும் தமது பங்கைச் செய்வார்கள் எனவும் நம்புகிறோம்.

எடுக்கும் சத்தம் அடுத்த அறையில் கேட்டது. 'இன்று போக வேண்டாம்!' என்று சொல்ல நினைத்தேன்.

குசுமா அழகிய பட்டுச்சேலையைக் கட்டிக்கொண்டு வந்து என் நெற்றியில் கைவைத்துப் பார்த்தாள். அவளது கையின் குளிர்மை என் நாடி நரம்புகளை யெல்லாம் ஊடுருவிப் பாய்த்தது.

"இப்ப காய்ச்சல் கொஞ்சம் குறைஞ்சு விட்டுது".

'வேதனை கொஞ்சம் குறைஞ்சிருக்கு'

மருந்துப் போத்தலை எடுத்துக் குலுக்கிப் பார்த்துவிட்டு "மருந்தும் இருக்கு. பெட்டையிட்டை நேத்துக்கு மருந்து தரச் சொல்லியிருக்கிறன் பாணும் 'ரோஸ்ட்' பண்ணி வைச்சிட்டுப் போறன். பசி வாற நேரம் வாங்கிச் சாப்பிடுங்கோ" என்று உத்தரவு போட்டாள்.

மூன்று நாட்கள் கந்தைநாடுக்குப் போகாதபடியால் இன்று போகின்றோம்; முடிந்தால் அரை நேரத்தோடு வருகின்றோம். நான் எதுவும் பேசவில்லை—என்னால் பேச முடியவில்லை.

அவள் திரும்பும்போது குடி ரொன என்முகத்தில் அடித்த 'சென்' டின் வாசனையும், அத்தர் மணமும்

அவள் உடுத்தியிருந்த சேலையின் இரத்தச் கரையுடனான பச்சை நிறமும் சேர்ந்து எனக்குக் குமட்டலைக் கொடுத்தன.

"நான் போகிறேன்"

வேண்டாம் என்று எப்படி என்னால் தடுக்க முடியும்? தன்னுடைய உத்தியோகத்திலும் பார்க்க நான் முக்கியம் என்று அவளல்லவா உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

நான் தூதரிஸ்டசாலியா? உழைத்துக் களைத்து நான் வீட்டுக்கு வரும்போது என்னை வர வேற்பதற்கு ஒரு மலர்ந்த முகம் இருப்பதில்லை, அதிகமான நாட்களில் குசுமா நான் வந்ததன் பின் தான் வீட்டுக்கு வருவாள். அவள் சமையல் செய்து நான் சாப்பிடுவது எப்போதாவது ஒரு நாளில் தான். அதிகமாக நாட்களில் கடைசிலிருந்துதான் நாங்கள் உணவு எடுப்பது வழக்கம்.

கண்களை மூடிக்கொண்டு இதை மெல்லாம் பொறுத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கிறேன். என்றாலும் தனிமை என்னைக் கொல்லுகிறது.

எங்கோ ஒரு மரத்திலிருந்து உதிர்ந்த காய்ந்த சருகொன்று காற்றோடு வந்து அறையினுள் விழுந்தது. காற்றைத் தொடர்ந்து பேய் மழை ஒன்று பெய்யப்போகின்றது போலும்.

குசுமா இப்போது கந்தோரில் வேலைசெய்யும் விதத்தை ஓரளவு மனத்திரையில் படம்பிடிக்க முயல்கிறேன். இப்போது என் ககவினத்தைப்பற்றி அவள் அறவே மறந்திருப்பாள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பேச்சுக் குரலும் சிரிப்பொலியும், பலப் பல விதமான மனித உருவங்களும் அவளுக்கு வீட்டைப்பற்றியும் எண்ணிப்பற்றியும் நினைப்பதற்கு இடம் வைக்க மாட்டா. அவள் 'டைப்' பண்ணும் போது சிலர் அங்கு வந்து விரும்பத்தகாத முறையில் வம்பளக்கலாம் அதைக் கேட்டுச் சிரிக்கும் அவளிடமிருந்து அவை தொடர்ந்து நடப்பதற்கு அனுமதி கிடைக்காமலிருப்பதில்லை. அப்படியான ஒரு வன் அவளுடன் நட்புக்கொள்ள முயற்சிக்க மாட்டானென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? சில வேளைகளில் அது அவளது மேலதிகாரியாகவும் இருக்கலாம். அப்படியாயின் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தால் பதவி உயர்வு கிடைக்காமற் போகும் இவற்றிற்கெல்லாம் அவளுடைய ஒத்தாசை இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் வீட்டுக்கு வரும்போது ஒன்றும் தெரியாத பசுவைப்போல் வேலமிட்டு வருவது ஒரு ஏமாற்று வித்தைதானே! இவற்றிற்கெல்லாம் வளைந்து கொடுக்காத பத்தினியைப்போல் வீட்டில் இருப்பது கேவலமல்லவா?

மீண்டும் என் உடல் நடுக்கமெடுக்க ஆரம்பிக்கின்றது. மழைத்

துளி கூரையில் படும் ஓசைகேட்கிறது. வேலைக்காரி யன்னலைச் சாத்திவிட்டுப்போய்விட்டாள். நான் இருளில் அடைபட்டுக் கொண்டேன்

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் காய்ச்சல் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றது. பாதங்களும் முழங்கால்களும் விறைப்பெறுகின்றன. இவையெல்லாம் என்னோடு பழக்கப்பட்டுவிட்டன.

மழை பேரிரைச்சலுடன் பொழிகின்றது, காய்ச்சல் என் உடம்பின் முழுப் பகுதியையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு முன்னேறுகின்றது... நான் தனிமையில்...

'தண்ணீர்... நீர்...!'

பொலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு மாத்தளை மாவட்டத்திலிருந்து விண்ணப்பித்திருந்த விண்ணப்பதாரர்களுக்கு பூர்வாங்க நேர்முகப் பரீட்சை சம்பந்தத்தில் மாத்தளையில் நடைபெற்றது. கண்டி பொலீஸ் சப்பிரீன்டன் திரு. கே. எஸ். பெரேரா, மாத்தளை உதவிப் பொலீஸ் சப்பிரீன்டன் திரு. ஆர். சுந்தரலிங்கம், மாத்தளை பொலீஸ் தலைமைக் காரியாலய இன்ஸ்பெக்டர் திரு. அபய விஜயரெட்டு ஆகியோர் நேர்முகப் பரீட்சையை நடத்தினார்கள்.

இந்த நேர்முகப் பரீட்சையில் தோற்றியவர்கள் ஜி. வி. ஈ. பரீட்சையில் விசேடமாகச் சித்திபெற்றவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நேர்முகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றியவர்களின் பொது அறிவைச் சோதிக்கும் பொருட்டு அவர்களிடம் சில கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. அதற்கு அவர்கள் அளித்த பதில்கள் சர்வதேசப் புகழ்பெறத்தக்கவை.

கேட்கப்பட்ட கேள்விகளும், அதற்கு அவர்கள் அளித்த பதில்களும் இவைதான்.

கே. கொவிஜின் என்பவர் யார்?

ப. அது ஒருவகையான மதுபானம்.

கே. சுகர்டீனோ என்பவர் யார்?

ப. அவர் மினிப்பைத்தொகுதியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

கே. டிம்பக்கு எங்கே இருக்கிறது?

ப. அது கதிர்காமத்திற்கு அருகே இருக்கிறது.

கே. எஸ்கிமோவர் எங்கே வசிக்கிறார்கள்?

ப. நுவரெலியா மாவட்டத்தில்.

கே. உலகத்தில் உயர்ந்த மலை எது?

ப. சிவனொளிபாத மலை.

கே. பர்மாவின் தலைப்பட்டணம் எது?

ப. வியட்நாம்.

கே. கனியஸ் கிளே யார்?

ப. ஐப்பான் நாட்டுப் பிரதம மந்திரி.

முஸ்லிம் பரீட்சார்த்தி ஒருவரிடம் கேட்ட கேள்விக்கு அவர் அளித்த பதில்தான் நோபல் பரிசுக்குரியதுடன், உலக சாதனையை நிலைநாட்டிவிட்டது!

கே. மெக்கா எங்கே இருக்கிறது?

ப. (எதுவித தயக்கமுமின்றி) மருதானைக்குப் பக்கத்திலே!

இலக்கிய உலகிலே, சென்றமாதம்

நாவல் வெளியீடு

உரும்பராய் இந்துக் கல்லூரியில் துரை - மனோகரனின் 'பாவையின் பரிசு' என்ற நாவலின் வெளியீட்டு விழா, சென்றமாதம் நடுப்பகுதியில் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்களது தலைமையில் நடைபெற்றது.

சொக்கன், நாவேந்தன், செம்பியன் செல்வன் ஆகியோர் நாவலைப்பற்றியும் பொதுவாக, இலக்கியக் கருத்துக்கள் பற்றியும் இவ் விழாவில் சொற்பொழிவாற்றினார்கள்.

இதில் குறிப்பிடக்கூடிய அம்சம் இதுதான். எஸ். எஸ். சி. படிக்கும் உரும்பராய் இந்துக் கல்லூரி மாணவரான துரை-மனோகரன் துணிந்து நாவலைப் புத்தக ரூபமாக வெளியிட்டது. அதை விடப் புதுமை, அவர் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டதுபோல, அவரது பெற்றோர் 'என்னவந்தாலும் சரி; நீ உனது எழுத்து முயற்சியில் முன்னேறு. காசு பணம் செலவென்றால் நாங்கள் இருக்கிறோம்; பயப்படாதே!' என்று உற்சாகமூட்டி, ஒரு புத்தகத்தை வெளியிட உதவியது. துரை-மனோகரனுடன் சேர்த்து அவரது தாய் தந்தையர்களையும் ஈழத்து இலக்கிய உலகம் பாராட்டக் கடமைப் படுகிறது.

அறிமுக விழா.

'கூடந்த பத்து வருடங்களில் சுமார் முந்நூறுக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் நமது நாட்டில் வெளியாகி உள்ளன. துப்பறியும் கதைகளாகவோ, புலனுணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் ஆபாச நூல்களாகவோ இல்லாமல் இவற்றில் நல்ல பதினைந்து நாவல்களும் உள்ளன என்பதில் நாம் பெருமைப்படுகிறோம்' என்று யாழ்-இலக்கியவட்டம் ஒழுங்கு செய்த செல்வி. பா. பாலேஸ்வரியின் 'சுடர் விளக்கு' நாவல் அறிமுக விழாவிற்குத் தலைமை வகித்தபொழுது இரசிக மணி கனக. செந்திநாதன் குறிப்பிட்டார். "55-56-ம் ஆண்டிற்குப் பின்னர், ஈழநாட்டில் தமிழ் நாட்டுத் தொடர்பை எழுத்தாளர் அறுத்துவிட முனைவதாகக் கூறுவது தவறு. தொடர்பைத் துண்டிக்க நாம் விரும்பவில்லை. துப்பறியும் கதைகளையும் ஆபாசக் குப்பைகளையும் தரமற்ற நூல்களையும் இறக்குமதி செய்வதையே நாம் கண்டித்து வந்திருக்கிறோம். எங்களது இலக்கியங்களை நாம் தூற்றவோ அங்கிருந்து இறக்குமதியாவதால் போற்றவோ நாம் தயாராகவில்லை. நல்ல இலக்கியங்கள் எங்கிருந்தாலும் போற்றப்படவேண்டும்"

கவிஞர் கந்தவனம், க. கணேசலிங்கம், செம்பியன் செல்வன் ஆகியோரும் கருத்துரை வழங்கினார்கள்.

நாவலாசிரியை செல்வி. பாலேஸ்வரி நன்றிரை கூறினார்.

கவிதைநூல் அரங்கேற்றம்.

கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரத்தின் கவிதைத் தொகுதியான 'தண்டலை' என்ற கவியரங்கக் கவிதைகள் கொண்ட நூலை இணுவீவில் வைத்து, பூமாலை பதிப்பகத்தினர் வெளியிட்டனர் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் தலைமை வகித்ததுப் பேசும்போது, "இலக்கியத்திற்கு எல்லை வரையறுப்பு இருக்கக் கூடாதென்றும், எப்படித் தமிழகத்திலிருந்து புத்தகங்கள் சஞ்சிகைகள் இங்கு தாராளமாக வருகின்றனவோ, அப்படியே ஈழத்து நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் தமிழகத்திற்குப் போவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும்" என்று குறிப்பிட்டார். கவிஞர்கள் இ. நாசராஜன், அம்பி ஆகியோர் கவிதைத் தொகுதியைப் பாராட்டிப் பேசினர். நூலாகிரியர் கவிஞர் பஞ்சாட்சரம் இறுதியில் நன்றி கூறினார்.

லெக்ஷமி பவான்

உரிமையாளர்:- M. சோமசுந்தரம்

35, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

எங்களிடம்

சுகாதார முறைப்படி தயாரித்த

★ தேநீர்

★ காப்பி

★ சிற்றுண்டிகள்

எந்நேரமும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

குறித்த நேரத்தில் ஓடர்கள் செய்து கொடுக்கப்படும்

சுத்தமான முறையில்

காலை 10 மணிமுதல் இரவு 10 மணிவரைக்கும்

மாயிச போசனம் கிடைக்கும்.

இன்றைய ஆதரவாளர்களுக்கு எங்கள் நன்றி.

துப்பறியும் நவீனங்கள்

‘அரியம்’

மேற்கத்திய சமூகங்களில் துப்பறியும் கதைகள் முக்கிய பொழுதுபோக்குச் சாதனங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றன. மலிவுப் பதிப்பில் வெளிவரும் துப்பறியும் கதைகளைப் படிப்பதில் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் தமது ஒப்பு நேரங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். துப்பறியும் கதைகளுக்கான சந்தை பரந்திருப்பதால், துப்பறியும் கதைகளை எழுதும் எழுத்தாளர்கள் குறுகிய கால எல்லைக்குள் புகழ் பெறுவதுடன் இலட்சாதிபதிகளுமாகி விடுகின்றனர். பத்திரிகை முதலாளிமார்களும் பணத்தை நிறையச் சன்மானமாகத் துப்பறியும் எழுத்தாளர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களது படைப்புகளைத் தமது பத்திரிகைகளில் மிகப் பிரமாதமாக விளம்பரப்படுத்தி, அதன் மூலம் பெருவாரியான வாசகர் கூட்டத்தை திரட்டுகின்றனர். இந்த வகையில் துப்பறியும் நவீனங்கள் அமெரிக்காவிலும், லத்தின் அமெரிக்க நாடுகளிலும் மக்கள் மத்தியில் கணிசமான செல்வாக்கைப் பெற்று வருகின்றன.

ஆனால், துப்பறியும் கதைகளை கலை—இலக்கிய முயற்சிகளில் ஒரு பிரிவாகக் கொள்ள முடியுமா என்பது கேள்விக்குரிய விஷயமாகும். மேற்கத்திய நாடுகளிலும் விமர்சகர்கள் மத்தியில் இது இன்றுவரை ஒரு சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாகவே இருந்து வருகின்றது. செயற்கை முறைகளினால் உற்பத்தி செய்யப்படும், துப்பறியும் கதைகள், மக்களுடைய கலை ஆர்வத்தையும், இரசிகத் தன்மையையும் ஆக்கபூர்வமான கலை முயற்சிகளிலிருந்து திசை திருப்புவதின் மூலம் இலக்கிய உலகிற்குப் பெருந் தீங்கு செய்வதாகச் சில விமர்சகர்கள் கருதுகின்றனர். மற்றும் சிலர், இலக்கிய உலகில் நிரந்தரமான அந்தஸ்தைப் பெற்றுவிட்ட நவீன இலக்கிய முயற்சிகளில் துப்பறியும் கதைகளும் ஒருவகை என வாதிக்கின்றனர்.

எது எப்படி இருந்த போதிலும் மேலை நாட்டில் வெளியாகும் இலக்கியங்கள் தமிழில் வெளிவரும் எழுத்துக்களைப் பாதிக்காமல்லை. ஆகவே துப்பறியும் கதைகள் பற்றி இன்று நிலவும் அபிப்

பிராயம் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கும் வாசகர்களுக்கும் பொதுவானதாகும்.

ஆங்கில மொழியில் வெளிவந்த துப்பறியும் கதைகளைத் தமிழாக்கியதைவிட, சமீப காலங்களில் தமிழிலும் துப்பறியும் கதைகளை எழுத பலவீனமான முயற்சிகள் சில மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சமீப காலத்தில் தமிழ்த் திரைப்பட வளர்ச்சியைக் கவனிக்கும்போது மிக விரைவில் தமிழ் வாசகர்களிடையே துப்பறியும் கதைகளுக்கான ஒரு தாகர் ஏற்படுமோ என்று சந்தேகப்பட இடமிருக்கிறது. துப்பறியும் கதைகளை மக்கள் விரும்புவதற்குக் காரணம் என்ன? துப்பறியும் கதைகளை விரும்பாதவர்கள் அல்லது ஒப்புக் கொள்ள மறுப்பவர்கள் இதற்குக் கூறும் காரணம் யாதெனில், தற்கால சமூகத்தின் வலுவேகமான வளர்ச்சியால் மனிதனுக்கு ஏற்படும் ஒருவீதமான அசாதாரணமான உணர்ச்சிப் பிடுங்கல்கள் விரைந்த மனப்பான்மையே காரணம் என்பதாகும்.

திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களும் இது சம்பந்தப்பட்ட திரைப்படங்களைத் தயாரிப்பதற்கு முற்படுவதற்கு அவர்கள் இந்தக் கால ஓட்டத்தினால் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களைக் கவனித்தது தான் காரணம் என்றும் இவர்

கள் கூறுகிறார்கள் ஒருவேளை இது உண்மையாக இருப்பினும் கூட ஆவலைத் தூண்டக்கூடிய ஒரு பிரச்சினையையும் இப் பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளையும் அற்புதமான முறையில் துப்பறியும் கதைகள் வாசகர்முன் நிறுத்திவிடக் தவறுகின்றன என்று கொள்ளலாமா? மற்ற விஷயங்களிலிருப்பதைப் போலவே இங்கும் தரமுள்ளவையும் தரமற்றவையுமாக இரண்டு வகையான துப்பறியும் கதைகள் உள்ளன. வாசகர் தாங்களாகவே சிந்தித்துத் தீர்த்து மகிழக்கூடிய சுவையான பிரச்சினைகள் எதையும் உள்ளடக்காமலே ஒரு சிறு பரபரப்பை மட்டும் ஏற்படுத்தக் கூடிய வகையில் சில எழுத்தாளர்கள் கதைகளைக் கதைபண்ணி விடுகின்றனர் எனவே துப்பறியும் கதைகள் யாவற்றையும் ஒன்றாகக் கணித்துவிடுவது தவறான ஒன்றாகும்.

ஒழுங்கான சமூக அமைப்பு ஏற்பட்ட காலத்தொட்டு ஒடுக்கிய—ஒடுக்கப்பட்ட இரு சமூகங்களுக்கிடையே போட்டியும் பூசலும் இருந்துவந்த காரணத்தினால் பல பிரச்சினைகள் தோன்றின. இந்த இரு பிரிவினரிடையேயான பிரச்சினைகள், இவர்கள் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள், எதிர்முயற்சிகள் ஆகியவற்றால் சமூகத்தில் காணப்படக் கூடிய—உருப்பெறக்கூடிய—ஒரு சில மனிதர்களது உயர்ந்த உணர்வுபண்பை அல்லது தரமான மனி

தாபிமானத்தை ஒரு திறன்பிக்க சிறுஷ்டி கர்த்தாவால் படைத்தக் காட்டப்படும்போது அது சந்தேக நிலைமலம் ஒரு உல்லலக்கியமாகி விடுகிறது

இவ்வகையான இலக்கியம் தற்காலத் துப்பறியும் கதைகளுடன் ஒப்பிடக்கூடிய தொன்றாக இல்லாவிடினும் மேற்கத்திய காடுகளில் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வந்திருக்கிறது மிகப் பிரபலமான ராபின் ஹூட் என்ற ஆங்கிலேயச் சட்ட விரோதியைப் பற்றிய கதைகள் இன்றும் கூட மேற்கத்திய வாசகர்களுக்கு சுவையான விருந்தாகவுள்ளது பிறப்பால் உயர்ந்த ராபின் ஹூட் அந்தக் காலத்தில் அரசனும் அவனது சகாக்களினும் ஒழிக்கப்பட்டுவந்த நிலமற்ற கமக்காரர்களுக்கு ஆதரவாகயிருந்து வந்தான் இதனால்தான் அவனொரு சட்டவிரோதியாகக் கருதப்பட்டான் சட்டத்தின் பிடியிலிருந்து நழுவுவதற்காக அவன் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை விவரிப்பவையாகவும், அவன் தனது எதிரிகளை முறியடிக்க மேற்கொண்ட முயற்சிகளை விவரிப்பவையாகவுமுள்ள ஏராளம் கதைகள் உள்ளன இக் கதைகள் முழுவடிவம் பெருத சாதாரண கதைகளாக இருந்தபோதிலும் கூட துணிவு, தைரியம், சாதாரண மக்களது அபிலாஷைகளை நிறைவு செய்தும் ஆதரவுபோன்ற அருமையான உயர்ந்த மனித உளப்பான்மைகளைச் சித்திரிப்பதுடன்

எதிரிகளின் முயற்சிகளைத் கெட்டித்தனமாகத் தந்திரோபாயத்துடன் சமாளிக்கும் திறனையும் காட்டுகின்றன. தற்காலத் துப்பறியும் கதைகளுக்கும் எவ்விதம் பொது சம்பந்தமும் இல்லை என்றபோதிலும், இவ்வகையான கதைகளைப் படைத்தவர்கள்தான் இத்துறைக்கு முன்னோடியாக இருந்தனர் என்று குறிப்பிட வேண்டும். காலம் செல்லச் செல்ல இந்தத் துறை விசாலமாகி விட்டது.

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பெறுபேறுகள், பிரபுக்கள் தமது வீழ்ச்சியைத் தடுக்க எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் ஆகியவை களைத் தக்களது முக்கிய கதைக் கருவாகக் கொண்ட எழுத்தாளர் கூட்டத்தை ஏற்படுத்தின. இந்த வகையில் பிரபலமானவர்தான் ஹங்கேரியரான பாண்டென்ஸ் ஓர்ஸி என்பவர் வீழ்ச்சியடைந்த பிரெஞ்சுப் பிரபுக்கள் சிலரைத் தப்பவைக்கும் நோக்கத்துடன் அவர்களை இங்கிலாந்திற்கு அழைத்துக்கொள்ள ஆங்கிலப் பிரபுக்கள் கூட்ட மொன்றினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கெட்டித்தனமான தந்திரமான முயற்சிகளை விவரித்து அருமையான பல கதைகளைப் படைத்துள்ளார். பாண்டென்ஸ் ஓர்ஸி தானே ஒரு பிரபுவாக இருந்த ஓர்ஸி பழைய முறையையே ஆதரித்தாரே தவிர, புதிய எழுச்சிகளைக் கட்டோடு வெறுத்தார். அப்படி இருந்துக்கூட உயர்ந்த தியாக

உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய ஏராளமான பாத்திரங்களை வைத்துப் பல கதைகளைச் சிருஷ்டித்தார்.

கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியில் வாழ்ந்த அமெரிக்கச் சட்ட விரோதிகள் பற்றிய சம்பவங்களும் அமெரிக்க எழுத்தாளர் களுக்குக் கருவாயமைந்தன. தூதிர்ப்பலவசமாக பல அமெரிக்க எழுத்தாளர்கள் சமூக நலனுக்கு எதிரான சட்ட விரோதிகளைத் தங்களை கதையின் நாயகர்களாகச் சித்திரித்ததின் மூலம் அச் சட்ட விரோதிகளைக் கூட்டிலேற்றப் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்த பொலிஸ் பகுதியினருக்கு அபகிர்த்தியை ஏற்படுத்தினர். ஆரம்பகால அமெரிக்கத் திரைப்படங்களில் கூட இவ்வகையான கதைகளை சித்திரிக்கப்பட்டன. இவற்றால் அந்நாட்டில் கொலைகள், குழப்பங்கள் குறிப்பிடக்கூடிய அளவிற்கு அதிகரித்தன.

துப்பறியும் கதைகளுக்கு மாறான எண்ணம் அல்லது கருத்து வேறுபாடு ஏற்படுவதற்குக் காரணங்கள் யாதெனில், மக்கள் மனதில் ஏற்படக்கூடிய திடீர் மன மாற்றங்களும் மேற்கூறிய கதையினதாக அமெரிக்கக் கதைகளின் தரக்கெட்ட தன்மைமுமேயாகும். இவ்வாறான தவறுகளைத் தவிர்த்து, கொலை என்பதே இல்லாமல் கதைகள் எழுதி நிலைமையைச் சரிப்

படுத்துவதில் அமெரிக்க எழுத்தாளர்களில் சிலர் மிக அக்கறைகாட்டினர். உள்ளனர் என்பது உண்மையாகும். ஆனாலும்கூட முன்னரே ஏற்பட்ட ஊறுகளையும் சேதங்களையும் சரிப்படுத்துவது அவ்வளவு சுலபமாக இருக்கவில்லை.

ஆங்கில எழுத்தாளர் சேர். ஆர்தர் கானன்டாயில் தான் முதல் முதலாக இத்தத் துப்பறியும் கதைகள் தயாரிப்பதை ஒரு முக்கிய கலையாக்கியவர். இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட கைத்தொழிற் புரட்சியின் பயனாக, அங்கு ஒவ்வொன்றிலும் இலட்சக் கணக்கான மக்கள் வாழும் பெரிய பட்டணங்கள் ஏற்பட்டன.

இந்தச் சூழ்நிலை சட்டத்தை முறியடித்துக் கொண்டு மறைந்து வாழ சமூக நலவிரோதிகளுக்கு நல்ல வசதி வாய்ப்புகளைச் செய்து கொடுத்தது. அப் புல்லுருவிகளைக் கண்டுபிடிக்கும் வேலை அவ்வளவு சுலபமானதல்ல. இந்தப் பொறுப்புள்ள வேலையைச் செய்பவர்கள் சிரமங்கள் கூடிய குறிப்புகளைச் சேகரித்து ஒரு தகுந்த முடிவுக்கு வரவேண்டிய ஒரு கஷ்டமான நிலையிலிருந்தார்கள். இச் சிரமமான பணியைச் செய்வதற்கு சரியாக உற்சரித்து கொள்ளும் தன்மை, கிடைத்த குறிப்புகளைக் கொண்டு பொருத்தமான அனுமானங்களைச் செய்துகொள்ளக் கூடிய விவேகம் ஆகியனபோன்ற அசாதாரணமான

திறன்கள் தேவைப்பட்டன. இத்தகைய அறிவு பூர்வமான பிரச்சினைகளை வைத்து ஆவலைத் தூண்டக்கூடிய அருமையான கதைகளையும் பாத்திரங்களையும் படைக்கக்கூடிய அரும் பெரும் திறன்படைத்தவராக விளங்கியவர்தான் காணன்டாயில். இவர் துப்பறியும் கதை உலகிலே ஒரு கிபுணராகக் கணிக்கப்பட்டார். ஏன் இன்றுகூட ஏதாவது சிக்கலான பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாவிடின் மிகச் சிறந்த பாத்திரப் படைப்பான 'ஷெர்லக் ஹோம்ஸ்'சையே எடுத்துக் காட்டாகப் பேசுவார்கள். 'ஷெர்லக் ஹோம்ஸ்' என்ற இப் பாத்திரம் ஒரு கற்பனைப் படைப்பல்ல, உண்மையாக சதையும், நரம்பும், இரத்தமும் மிகச் சிறந்த மூளைபலமும் கொண்ட உயிர்வாழ்ந்த மனிதனே என்று உலகில் பல கண்டங்களிலும் பெருவாரியான துப்பறியும் ரளிகர்கள் நம்புவதி லிருந்தே காணன்டாயிலின் இப் பாத்திரப் படைப்பின் சிறப்பை ஓரளவு புரிந்துகொள்ளலாம்.

காணன்டாயில் காலத்திலிருந்தே துப்பறியும் கதைகள் கருப்பொருள், உத்திகள், பிடிக்கைகள் துப்பங்கள் ஆகியவற்றில் பல மாற்றங்களை கடந்து முன்னேறிவந்தள்ளன. இங்கு நான் மேலை நாட்டுத் துப்பறியும் கதைகளையே குறிப்பிடுகிறேன். சிகரெட் சாம்பலை ஆராய்ந்து, கொலை எனக் கண்டுபிடிக்கும் துப்பறியும் கிபுணர்களை இங்கிலாந்து

எழுத்தாளர்கள் சிருஷ்டிப்பதில்லை. எத்தனையோ விதமான சந்தேக நபர்களின் மனத் தத்துவ முரண்பாடுகளை ஆராய்ந்து, குண நலங்களைப் பரிசீலனை செய்து பெரும் சிரமங்களுக்கிடையேதான் குற்றவாளிகளை கண்டு பிடிக்கும் வகையில் ஏதாவது விசாரணை செய்யப்படும் பொழுது அவர்களது வாயிலிருந்து வெளிவரும் ஒரேயொரு வார்த்தையைத் தொடர்ந்து பேச்சுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்' இந்த முறையிலான சம்பவங்களை வைத்துக் கதைகள் புனைவ முனையும் துப்பறியும் எழுத்தாளர்களுக்கு பெருந் சிந்தனைத் திறனும் செயலாக்கமும், ஐக்கேர்ந்த துப்பறியும், மனிதனது இயக்கைச் சபாவத்தைப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய தன்மையும் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு உலக யுத்தங்களின் பயனாகவும் பாத்திரங்களை நாயக—நாயகிகளாக வைத்துப் பல துப்பறியும் கதைகள் புனையப்பட்டன. ஒற்றன் — அவன் எந்தத் தேசத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும் அவன் ஒழுங்கான நிலைகளைக் குலைத்துக் குழப்பங்களை உண்டாக்கும் பேர்வழியாகக் கருதப்பட்டு மிக இழிவாகவே கடந்த நூற்றாண்டுகளின் இலக்கியங்களில் சித்திரிக்கபட்டுக் வந்திருக்கிறான். ஆனால் காலம் மாறிவிட்டது. இன்று ஒற்றன் 'தகவல் பிரதிவிதி'யாக தன்னை எல்லாவித கஷ்டங்களுக்கும் உள்ளாக்கிக் கொள்ளும் ஒரு தன்

எனலமற்றவனாக, ஏன் நாட்டுக்காகத் தனது உயிரையே தியாகம் செய்யக்கூடிய ஒரு தியாகியாகக் கருதப்படுகிறான். யுத்தகாலத்தில் துட்பமான அருள் செயல்கள் புரிந்த ஒற்றர்களை மையமாக வைத்துப் பல துப்பறியும் கதைகள் புணையப்பட்டுள்ளன.

எனவே நாம் அறிந்து கொண்டவரை துப்பறியும் கதைகள் மேற்கத்தைய எழுத்தாளர் களிமயிருந்து பல காலமாக வளர்ந்து வந்துள்ளது என்பது

தெளிவாகத் தெரிகின்றது. துப்பறியும் கதைகள் இலக்கிய முயற்சியா?— அல்லவா? என்ற பிரச்சினை படிப்பாளிலுள்ள அல்லது அநுபவமில்லாத தன்மை உடையதென்றே சொல்ல வேண்டும். ஏற்கனவே இந்தத் துப்பறியும் கதைகள் தமிழ் எழுத்துக்களில் அவ்வளவு செல்வாக்குப் பெறாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்னும் சிறிது காலத்தின் பின்போ அவ்வது இன்னும்சிறிது பின்னரோ இந்தக் கதைகள் தமிழ் எழுத்துக்களில் ஊடுருவலாம் என்று சந்தேகப்படக்கூடிய சாத்தியப்பாடுள்ளது.

SUBHAS

GUEST HOUSE

VICTORIA ROAD

JAFFNA

தலைக்கனம்

செல்வி. இரா. சரகவதி

முதுவேளிற் காலம். குளி ரையும் வெப்பத்தையும் வற்றூது வாரி வழங்கும் ஆடித்திங்கள் என்றால் சொல்லவும்வேண்டுமா? ஆடி, பிறத்துவிட்டால், மரம், செடி, கொடிகளுக்கும் ஆட்டம் பிறந்துவிடும்.

அங்கோர் பழத்தோட்டம். கணிகள்நல்கும் நல்ல மரவகைகள் நின்றிருந்தன. தோட்டத்தின் ஒரு மூலையிலே இரு பப்பாளி மரங்கள் இளமைக் கொழிப்பில் வளர்ந்து நிற்கின்றன. ஆனால் இரண்டிற்குமிடையில் ஒரு வேறு பாடு. ஒன்று கிளைக்குக்கிளை நிறையக் காய்களைத் தாங்கிக் காய்மைப் பூரிப்புடன் நிற்கின்றது; மற்றது ஆசைக்கும் அன்புக்கும் இரண்டேயிரண்டு காய்களைத் தாங்கிக் களிப்புடன் நிற்கின்றது. அதனிடத்தில் தாய்மையுணர்ச்சி இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அதிகக் காய்களைக் கொண்ட பப்பாளி மரம், அதன் மீது ஒருவிதத் தப்பெண்ணம் கொண்டுள்ளது. தான் நிறையக் காய்களைப் பெற்றிருப்பதால் தோட்டக்காரனின் நன்மதிப்பையும், காண்போரின் கருத்தையும் பெற்றவள் என்ற தற்பெருமை

இதன் உள்ளத்தில் ஆழப்பதிந்து இருந்தது.

காலைக் கதிரவன் கதிரொளி பரப்பி பவனி வந்துகொண்டிருந்தான். பசிய புல்லுணியில் இளந்தென்றல் மெல்லென வீச ஆரம்பித்தான். அவளின் தழுவுலைப் பெற்ற மரம், செடி, கொடிகள் அனைத்தும் கோடியின்பம் கண்டன.

அவ்வேளையில்... இளந்தென்றல் திடீரென்று கொடிய காற்றாக உருவெடுத்தது. மரங்களைல்லாம் ஊஞ்சல் விளையாடின. அந்தத் தற்பெருமை பிடித்த பப்பாளிமரம், காய்களின் பாரம் தாங்காது முறிந்து ஒடிந்து கீழே விழுந்தது. காய்கள் வெடித்துச் சிதறிய நிலையில் குற்றுயிராய்க் கிடக்கும் பப்பாளி மரம், மெல்ல ஆடினாலும் முறியாத மற்ற மரத்தைப் பார்த்தது. அதன் பார்வையில் ஏக்கமும், கலக்கமும் நிறைந்திருந்தது. 'ஐயோ! என் வாழ்வு இப்படி ஆகுமென்று நினைக்கவில்லையே' என்று அலறியது; அழுத்தது.

இதன் அழகுரைலைக் கேட்ட மற்றப் பப்பாளிமரத்திற்கு அனு

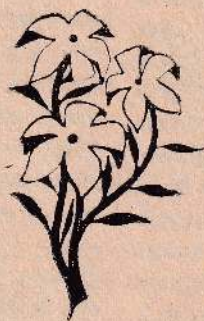
தாபம் பிறந்தது. 'நங்காய்! நின் வாழ்வின் நிலையை உணர்ந்தாயா? வாழ்க்கையில் எதிலும் எண்ணுக்கைகளைக் கண்டு இறுமாப்புக் கொள்ளக் கூடாது என்று தெரியாதா?' என்றது.

'தங்காய்! எனது தாய்மை இறுமாப்பில் முன்னர் நான் உன்னை அலட்சியம் செய்தது உண்மைதான். என்னை மன்னித்துவிடு எண்ணிக்கையல்ல தாக்கிப் பிடிக்கும் வலிமைதான் முக்கியம் என்பதை இப்பொழுது உணருகிறேன்' அது தன்பேச்சை முடிப்பதற்கிடையில் மற்ற மரம் பேச ஆரம்பித்தது.

'நங்காய்! மரணத்தறுவாயில் நீ உண்மையை உணர்ந்தற்காக உன்னைப் போற்றுகின்றேன் அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சாகும் எனவே, மகிழ்ச்சியான வாழ்வுக்கு எல்லாம் ஒரு அளவாக இருக்க வேண்டும்.

அதற்குள் அந்தப் பழத் தோட்டக்காரன் வந்தான். 'சே! என்ன அநியாயம்? இந்தப் பொல்லாதகாற்று, காய்கள் முற்றிய பருவத்தில் நாசம் செய்து விட்டதே' என்றவாறு காய்களைப் பொறுக்கினான். அவனின் கண்கள் அடுத்த மரத்தின்பால் திரும்பியது. "நீயாவது இந்தப் புயல் காற்றிற்குத் தப்பிவிட்டாயே!" என்று வாய்க்குள் முணுமுணுத்தான்.

இதைச் செவிமடுத்த அந்தப் பப்பாளி மரம் 'ம்...! இந்தமனித இனத்தின் மனம் ஒரு விசித்திரமான கலவைதான் முன்னர் என்னைக் கவனியாதவன், இப்பொழுது என்னைப் பார்த்துப் பூரிப்புடன் செல்கிறான்!' என்று தனக்குள்தானே கூறிக்கொண்டு, தன் மேனியைச் சிவிர்த்துக் கொண்டது.

மல்லிகை ஆசிரியரும், வெளியிடுபவருமான டோமினிக் ஜீவா 60, கஸ்தூரியார் வீதி யாழ்ப்பாணம் அவர்களால், யாழ்ப்பாணம் 319, கே. கே. எஸ். வீதியில் இருக்கும் நாமகன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

Visit

NAGALINGAM

Lunch Home

For

DELICIOUS FOOD
(MILITARY CULB)

Proprietor:-

N. MURUGESH
46, K. K. S. ROAD,
JAFFNA

சுத்தமான முறையில்
தயாரிக்கப்பட்ட

மாமிச போசனத்திற்கு

யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்திலேயே
பெயர்பெற்ற இடம்

சென்ற ருப்பத்தைத்து ஆண்டுமையாகப் பொதுமக்களினும்
மறக்கமுடியாத பெயராகி வழங்கி வந்திருப்பதுவும் இதுவே

மதிய. இரவுப் போசனங்கள்
காலைமுதல், இரவுவரை கிடைக்கும்.

நாகலிங்கம் போசனசாலை

46, கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தினசரி யாழ்ப்பாணம்

புதிது

புதிதாக

நாகரீகமடைந்துகொண்டு வருகிறது

பொழுதுபோக்குத் தமாசுகளும்
யாழ்ப்பாணத்தில் நாளுக்குநாள்
பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன.

மனிதர்களும் தம்மை நவநவமாகச்
சிங்காரித்து மகிழ்வதில்
அதிகம்

கூடுபடுகின்றனர்

இளைஞர்களையும் வாலிபர்களையும்
புதுப்பாணியில் சிங்காரிப்பதில்
முன்னணியில் திகழ்பவர்கள்

ஏ. வி. எம். சலூன்

ஸ்தாபனத்தினரே.

A. V. M. SALOON

(பல் ஸ்தான் அருகில்)

பேரியகடை,

யாழ்ப்பாணம்.